№159 (1972)

Пятніца , 27 жніўня 2004 г.

Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Перыядычнасць —
5 разоў у тыдзень

Выдавец:
УП «Народная воля»

Кошт свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Народная Воля

E-mail: nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +19...+21, без ападкаў, уначы — +15...+17, дождж; у Брэсце ўдзень — +16...+18, дождж, уначы — +13...+15, дождж; у Гродне ўдзень — +16...+18, дождж, уначы — +14...+16, дождж; у Віцебску ўдзень — +20...+22, без ападкаў, уначы — +15...+17, навальніца; у Гомелі ўдзень — +20...+22, уначы — +17...+19, на працягу сутак — без ападкаў; у Магілёве ўдзень — +20...+22, без ападкаў, уначы — +16...+18, навальніца.

www.meteo.by

ПУЛЬС

Галадоўка спынена...

Вечарам 25 жніўня старшыня незарэгістраванага Рэспубліканскага страйкама прадпрымальнікаў Валерый Леванеўскі, які знаходзіцца ў гродзенскім следчым ізалятары, спыніў галадоўку. Пра гэта паведаміў яго сын Уладзімір Леванеўскі.

Галадоўку старшыня страйкама прадпрымальнікаў пачаў 12 жніўня ў знак пратэсту супраць парушэння правоў зняволеных, што ўтрымліваюцца ў СІЗА, і забароны яму азнаёміцца з матэрыяламі крымінальнай справы. Рашэнне аб спыненні дадзенай акцыі, паводле слоў Уладзіміра Леванеўскага, яго бацька прыняў з прычыны маючага адбыцца судовага працэсу. На гэтым настойваў адвакат, які лічыць, што яго падабаронны падчас судовых слуханняў павінен быць у добрай фізічнай форме.

Судовы працэс над старшынёй страйкама Валерыем Леванеўскім і яго намеснікам Аляксандрам Васільевым пачаўся ўчора ў Ленінскім раённым судзе горада Гродна. Абодвум прад'яўлена абвінавачанне ва ўчыненні злачынства па артыкуле 368 часткі 2 Крымінальнага кодэксу — публічная знявага прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, злучаная з абвінавачаннем ва ўчыненні цяжкага злачынства — злоўжыванне ўладай службовай асобай, якая займае адказную пасаду. Апрача таго, А.Васільеў абвінавачваецца па артыкуле 342 Крымінальнага кодэксу — арганізацыя і актыўны ўдзел у групавых дзеяннях, у выніку чаго быў парушаны грамадскі парадак.

КДБ абараняецца ад віцябчаніна

Судовыя слуханні па іску віцябчаніна Міхаіла Землякова да ўпраўлення Камітэта дзяржбяспекі па Мінску і Мінскай вобласці перанесены на 9 верасня. Рашэнне аб гэтым прынята 25 жніўня судом Цэнтральнага раёна Мінска ў сувязі з неабходнасцю прадастаўлення абодвума бакамі працэсу дадатковых звестак.

Падставай для іску паслужылі падзеі трохгадовай даўніны. 21 жніўня 2001 года ў мінскую кватэру, якую наймаў актывіст дэмакратычных маладзёжных арганізацый, студэнт Мінскага дзяржаўнага лінгвістычнага універсітэта, сын Міхаіла Землякова Юрый, уварваліся шэсць супрацоўнікаў міліцыі. Яны абвінавацілі маладога чалавека ў забойстве міліцыянера і заявілі, што ён захоўвае зброю і наркотыкі. У Ю.Землякова былі канфіскаваны адзенне, запчасткі да камп'ютэра і іншыя рэчы. Пасля ночы ўтрымання ў Партызанскім РУУС яго адпусцілі. Ніякіх прэтэнзій і абвінавачанняў Ю.Землякову праваахоўныя органы больш не прад'яўлялі.

З 2001 года Міхаіл Землякоў вёў перапіску з міліцэйскімі чыноўнікамі, спрабуючы высветліць, па якіх прычынах былі канфіскаваны рэчы і куды яны зніклі. У выніку перапіскі высветлілася, што рэчы знаходзяцца ва УКДБ па Мінску і Мінскай вобласці, і цяпер бацька спрабуе вярнуць іх законнаму ўладальніку.

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ.

Беларусаў сярод пацярпеўшых няма

Паводле аператыўнай інфармацыі, сярод пацярпеўшых у выніку дзвюх авіякатастроф, што ўзніклі ў Расіі мінулай ноччу, грамадзян Беларусі няма. Аб гэтым БелаПАН паведамілі ў консульскім аддзеле Пасольства Беларусі ў Маскве. Цяпер пасольства працягвае збіраць інфармацыю аб гэтых авіякатастрофах.

Нагадаем, што мінулай ноччу прыкладна ў адзін час адразу два самалёты пацярпелі крушэнне ў Расіі. У Растоўскай вобласці разбіўся самалёт Ту-154 авіякампаніі "Сібір", што накіроўваўся з Масквы ў Сочы. Загінулі 38 пасажыраў і 8 членаў экіпажа. Фрагменты самалёта і астанкі цел знойдзены ў 9 км ад населенага пункта Глыбокі Каменск-Шахцінскага раёна Растоўскай вобласці.

Юрый ПАЦЁМКІН.

СІТУАЦЫЯ

Тэхнічны збой альбо палітычныя гульні?

Трохразовага алімпійскага чэмпіёна Уладзіміра Парфяновіча не ўключылі ў альбом "Беларусь на Играх XXVIII Олимпиады. Афины 2004".

У альбоме, выпуск якога быў прымеркаваны Нацыянальным алімпійскім камітэтам Беларусі адмыслова да Алімпійскіх гульняў у Афінах, не знайшлося месца кіраўніку Беларускай асацыяцыі каноэ Уладзіміру Парфяновічу. У раздзеле "Руководители федераций видов спорта, представленных в Афинах" — фота ўсіх кіраўнікоў федэрацый, у тым ліку дзяржчыноўнікаў, а здымак Парфяновіча адсутнічае.

Як зазначаюць прадстаўнікі НАКа, прычына гэтага — тэхнічная памылка. На што зласліўцы пачалі кпіць, маўляў, ва ўсім гэтым прасочваецца палітычная падаплёка і наўмысныя дзеянні ўладаў напярэдадні парламенцкіх выбараў... Сам Уладзімір Парфяновіч пракаментаваў сітуацыю з усмешкай: *"Не хочуць ставіць — калі ласка. Мне слава непатрэбная, яна ў мяне і так ёсць. Я б не хацеў тут разважаць пра нейкія палітычныя хітраспляценні, скажу толькі, што я вельмі выразна адмяжоўваю сваю палітычную дзейнасць ад спартыўнай. А калі хтосьці падобныя рэчы блытае і бачыць ва ўсім палітыку, гэта яскрава сведчыць пра ўзровень выхаванасці людзей",* — падкрэсліў Уладзімір Парфяновіч.

Вольга КЛАСКОЎСКАЯ.

ГРОМКАЯ ТЕМА

Виновников исчезновений Захаренко, Гончара, Красовского и Завадского ждет Гаага?

Белорус Александр Щурко, несколько лет назад получивший политическое убежище в Голландии, обратился в Международный уголовный суд в Гааге с просьбой возбудить уголовное дело в отношении некоторых высокопоставленных белорусских чиновников, подозреваемых в причастности к исчезновениям Юрия Захаренко, Виктора Гончара, Анатолия Красовского и Дмитрия Завадского.

*"Когда меня правительство Нидерландов признало политическим беженцем, я обратился к министру-президенту Нидерландов **Виму Коку** с просьбой создать международную комиссию по контролю за расследованием громких исчезновений в Беларуси,* — говорит Александр. — *Президент Нидерландов поручил МИДу изучить данный вопрос. Через некоторое время мне предложили обратиться в Международный уголовный суд, что я и сделал. Также я подал две жалобы в национальные суды Бельгии и Голландии, куда включил и известный доклад **Христоса Пургуридеса**. Теперь жду ответа".*

Следует отметить, что на днях представители общественной комиссии по установлению обстоятельств исчезновения Юрия Захаренко **Олег Волчек**, **Владимир Арестов**, **Александр Микулич**, **Игорь Огурцов** и **Раиса Михайловская** выехали в Германию, где намерены провести ряд встреч с немецкими юристами.

"Мы передадим им полный пакет документов, необходимых для возбуждения уголовного дела в отношении некоторых официальных лиц Беларуси, подозреваемых в причастности к насильственным исчезновениям, — говорит юрист Олег Волчек. — *За последние полтора месяца это уже вторая наша встреча с европейскими юристами".*

Почти пять лет Зинаида Гончар пытается выяснить, что случилось с ее мужем...

Как известно, Международный уголовный суд, который находится в Гааге, наделен мандатом судить не государства, а физических лиц и привлекать их к ответственности за самые серьезные преступления, вызывающие озабоченность международного сообщества: военные преступления, преступления против человечности, геноцид и другие. Однако, как написано на сайте Организации Объединенных Наций, *"общее заблуждение состоит в том, что Суд сможет судить только тех, кто совершал такие преступления в прошлом, однако дело обстоит иным образом. Суд будет обладать юрисдикцией только в отношении преступлений, совершенных после вступления в июле 2002 года Римского статута Международного уголовного суда в силу".*

Захаренко, Гончар и Красовский были похищены в 1999 году. Получается, Международный суд не будет рассматривать дела о громких исчезновениях в Беларуси?

За комментарием "Народная воля" обратилась к известному адвокату, заместителю председателя РОО "Белорусский Хельсинкский комитет" **Гарри Погоняйло.**

"Необходимо тщательно изучить юрисдикцию подобных судов, владеть навыками составления процессуальных документов, представления доказательств, — говорит Гарри Петрович. — *Судя по всему, Александр Щурко всего этого не знает и только мешает делу. Вообще, непонятно кто и для чего гонит политическую пену...*

Граждане Беларуси не подпадают под юрисдикцию Международного уголовного суда, так как наша страна не подписала Римский Статут.

Дело по исчезновению известных людей в Беларуси может быть рассмотрено только по так называемой универсальной уголовной юрисдикции, которой обладают многие национальные суды европейских стран.

Кстати, законодательство нашей страны также позволяет привлекать к уголовной ответственности не граждан Республики Беларусь, совершивших преступления международного характера не на территории Республики Беларусь. Речь идет о преступлениях против мира, безопасности человечества и военных преступлениях. К сожалению, далеко не все знают об этом действующем механизме международной защиты прав человека...

Мы вместе с женами пропавших активно занимаемся проработкой вопроса возбуждения уголовного дела в одной из европейских стран в отношении отдельных высокопоставленных чиновников Беларуси. Но делаем это абсолютно конфиденциально. Никто не знает, какую страну мы для этого выбрали. Поймите, действует определенная специфика по применению подобных процедур. Эти дела очень щекотливые в политическом плане. Например, в свое время Франция отказалась проводить аналогичное дело против Муаммара Каддафи, потому что у Франции есть свои политические и экономические интересы в Африке..."

Марина КОКТЫШ.
Фото photo.bymedia.net

Четыре месяца под стражей

Уже четыре месяца находится в следственном изоляторе КГБ известный политик и общественный деятель Михаил Маринич

Бывший министр внешнеэкономических связей, экс-посол Беларуси в Латвии, Эстонии и Финляндии Михаил Маринич был задержан в ночь с 26 на 27 апреля. Первоначально Маринича подозревали в незаконном хранении огнестрельного оружия и хищении секретных документов. Впоследствии, однако, ему предъявили только одно обвинение — в незаконном хранении огнестрельного оружия (пистолета ASTRA). На пистолете, между прочим, отпечатков пальцев Маринича не найдено...

Все эти месяцы следственные действия по делу Маринича практически не ведутся, ходатайства защиты, в том числе об изменении меры пресечения, отклоняются. Несмотря на заключение врачей о необходимости госпитализации политика, правоохранительные органы отказываются выпускать его из-под стражи.

"Четыре месяца задержания отца — это четыре месяца неуклюжих попыток действующей власти опорочить человека, который занял активную позицию. Отсутствие каких-либо процессуальных действий и постоянные отказы на ходатайства адвокатов — лишнее подтверждение политической подоплеки этого дела. Ситуация развивается не в правовом, а скорее в идеологическом поле. Арест отца — это элемент запугивания номенклатуры, чтобы она не смела противостоять режиму. Все это напоминает сталинский режим модели 1930-1950 годов, когда с инакомыслием боролись репрессиями", — говорит сын Маринича Игорь.

Кстати, подавляющее большинство опрашиваемых Независимым институтом социально-экономических и политических исследований лидеров общественного мнения и экспертов также высказывается в пользу политической версии уголовного преследования Михаила Маринича.

Михаил СВЕТЛОВ.

АСОБА

Станіслаў Шушкевіч, пенсія якога 3200 рублёў, выступіў у парламенце Паўднёвай Карэі

Станіслаў Станіслававіч прызнаецца, што наведвае Паўднёвую Карэю рэгулярна на працягу апошніх 15 гадоў. Старшыню Вярхоўнага Савета 13-га склікання, доктара фізіка-матэматычных навук, члена-карэспандэнта Акадэміі навук Беларусі карэйцы запрашаюць у якасці эксперта па пытаннях ядзернага раззбраення і ядзернага нераспаўсюджвання, а таксама па праблемах аб'яднання Карэі.

У свой першы сёлетні візіт у Карэю Станіслаў Шушкевіч выступаў з лекцыямі перад студэнтамі Сеульскага універсітэта. У другі раз яго слухачамі былі навукоўцы і палітыкі. Апошнім разам Шушкевіч выступаў з дакладам на канферэнцыі ў парламенце Паўднёвай Карэі. Свой даклад беларускі вучоны і палітык чытаў на англійскай мове.

"Сёлета я нярэдка трымаю накірунак на Усход, — не без ганарлівасці кажа Шушкевіч. — *Акрамя трох візітаў у Паўднёвую Карэю, была яшчэ паездка ў Японію. На працягу 17 дзён я выступаў з лекцыямі ў розных універсітэтах краіны. Мае публічныя лекцыі адбыліся таксама ў Токіо, Осака, Акінаве, Мацуямі, Хірасіме".*

Аднак на радзіме да заслуг Шушкевіча, мякка кажучы, ставяцца непаважліва. Па-ранейшаму Станіслаў Станіслававіч атрымлівае пенсію ў памеры... ***3 тысячы 200 рублёў***.

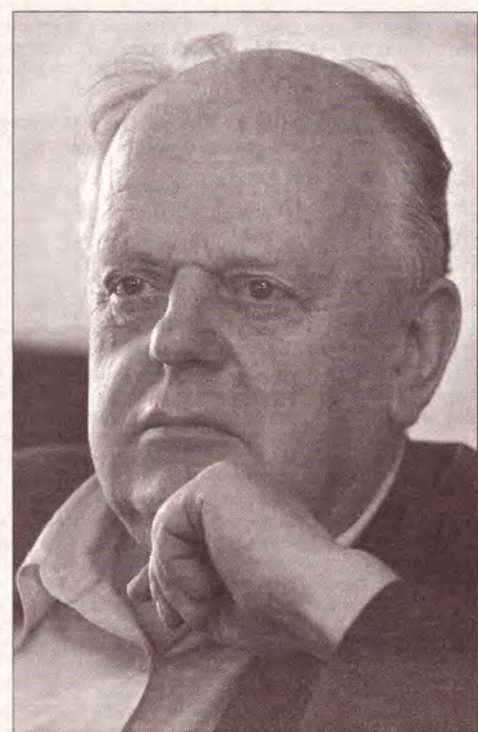
Спраўна штомесяц паштальёнка прыносіць гэтыя смешныя грошы на кватэру Шушкевіча. Калі вучонага няма дома, за атрыманыя рублі распісваецца ягоная свякроў.

"Я прайшоў усе суды, усе інстанцыі, — кажа Шушкевіч, — *але ў нас усё падпарадкоўваецца волі аднаго чалавека. Закон, адпаведна з якім я як былы старшыня краіны павінен мець прыстойную пенсію, не дзейнічае. А дзейнічае ўказ Лукашэнкі, які з'явіўся яшчэ ў 1997 годзе. Гэтым указам Лукашэнка прадпісаў захаваць мне, а таксама іншым кіраўнікам краіны — **Мечаславу Грыбу, Сямёну Шарэцкаму, Георгію Таразевічу** і **Міхаілу Чыгіру** памер пенсіі, які выплачваўся на той момант — славутыя 3 тысячы 200 рублёў.*

Не так даўно памёр Георгій Таразевіч. Грыб перайшоў на генеральскую пенсію, Шарэцкі эміграваў у Злучаныя Штаты Амерыкі, дзе атрымаў палітычны прытулак. Я спрабаваў праз суд адстойваць свае правы..."

Дарэчы, у тым самым указе Лукашэнкі згадваюцца і былыя партыйна-савецкія кіраўнікі часоў БССР — **Аляксандр Аксёнаў, Мікалай Дзямянцей, Вячаслаў Кебіч, Міхаіл Кавалёў, Іван Палякоў, Яфрэм Сакалоў**. Але, у адрозненне ад Шушкевіча, Грыба, Таразевіча, Шарэцкага і Чыгіра, ім *"за асаблівыя заслугі перад народам Рэспублікі Беларусь"* усталявана пенсія ў памеры 75 працэнтаў ад заработнай платы прэм'ер-міністра Беларусі.

"Прымусіць мяне прынізіцца і выпрошваць пенсію ў чалавека, які паступае не па Канстытуцыі і не па законе, мяне ніхто не можа, — кажа Станіслаў Шушкевіч. — *Я не хачу атрымліваць пенсію і па ўзросце. Мне законам і па Канстытуцыі як былому кіраўніку прызначана іншая пенсія. Прызначана пажыццёва. І я ўпэўнены, што ў хуткім часе ўсё стане на свае месцы".*

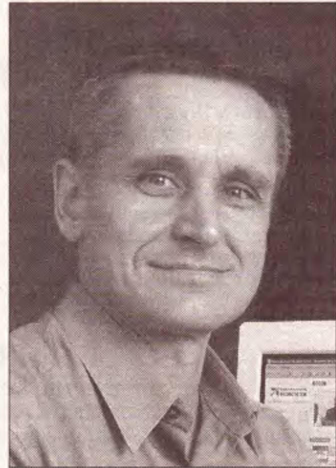

Марыя ЭЙСМАНТ.
Фото photo.bymedia.net

МОСКОВСКИЙ АКЦЕНТ

Пиночеты тоже проигрывают

Александр КЛАСКОВСКИЙ,
главный редактор
"Белорусских новостей"

В домике Русского ПЕН-центра на Неглинной я преисполнился священного трепета. Вот тут, заметил между делом Александр Ткаченко, генеральный секретарь этого элитарного писательского клуба, мы собираемся на наши посиделки с Битовым, Вознесенским и прочими мэтрами...

Живые классики!

Из нашего разговора выяснилось, что им, увы, неуютно сегодня в своей стране, где сжимается пространство свободы. Как было неуютно в Беларуси Василю Быкову.

"Властям не нужны "слишком умные", — резюмирует Ткаченко, узнав от меня последние новости из хроники удушения Европейского гуманитарного университета в Минске.

"Им нужна рабсила, которая не мудрствуя создавала бы прибавочный продукт. Мол, нечего вам думать — жуйте то, что мы даем", — продолжает генсек Русского ПЕН-центра.

Чувствуется, что тема наболела. В его стране сегодня тоже все меньше церемонятся со "слишком умными".

И в России, и у нас интеллигенция с тихой грустью констатирует: либеральная идея оказалась не ко двору. В обеих частях виртуального союзного государства демократия — вполне реально — в ауте.

Идет откат во вчерашний день.

Так в чем же причины почти тотальной неудачи демократических реформ на пространстве СНГ?

Отвечая на мой вопрос, седобородый **Алексей Симонов,** глава московского Фонда защиты гласности, философски резюмировал: *"У нас была попытка прервать историю, изменить ее ход. Но история вернулась на круги своя".*

Извечный вопрос: кто виноват? В частности: а надо ли так уж демонизировать правителей? Ведь они закручивают гайки ровно настолько, насколько позволяет сопротивление человеческого материала.

Да, соглашается политолог **Леонид Радзиховский,** дело не только в авторитарных замашках властных элит. А еще и в том, что совковый менталитет оказался гораздо более живучим, чем это думалось когда-то энтузиастам горбачевской перестройки.

"И Лукашенко — к слову, сильный оратор — мастерски использует живучесть этого менталитета, — отметил Радзиховский в интервью для "Белорусских новостей". — *Большевики ведь тоже учитывали глубинные психологические установки массы. Дешевая колбаса, дешевое вино, дешевые популистские идеи... Так что традиции "демагогии вульгарис" продолжаются".*

По словам собеседника, популярность Путина в собственной стране тоже ведь во многом строится на тезисе *"он им даст прикурить"*. *"Им"* — это олигархам, чеченским сепаратистам (мочить в сортире!), наглому Западу и так далее.

"А уж Беларусь, — добавляет политолог, — *была самой советской республикой, и у вас эти вещи в массовом сознании, видимо, еще сильнее. Или возьмите такой момент: до сих пор многие жители постсоветских стран, в том числе и Беларуси, находящейся в географическом центре Европы, ни разу не выезжали за рубеж. С чем им сравнивать ту же "белорусскую модель"?".*

В свою очередь, **Валентин Гефтер,** знаменитый правозащитник, директор московского Института прав человека, в беседе с вашим покорным слугой признался, что не верит *"в народное восстание вообще и в Беларуси в частности. Ни в югославский вариант, ни в грузинский".*

По его словам, даже изолированные режимы — типа саддамовского в Ираке, северокорейского, ливийского в разгар международных санкций — показывали завидную живучесть. А уж Беларусь особо не изолируешь...

"Люди устают от революций. Они хотят надеяться и уповать на нечто простое и осязаемое — вроде сильного лидера, сильной руки, — рассуждает, в свою очередь, президент фонда ИНДЕМ **Георгий Сатаров.** — *Ни Россия, ни Беларусь не являются исключением из общей закономерности, когда период революций сменяется постреволюционной эпохой. Нельзя ведь сказать, что народ Франции при Наполеоне не дозрел до демократии. Наполеон — типичная постреволюционная эпоха".*

Значит, следуя простой логике, за фазой отката надо ожидать новой демократической волны?

Совершенно верно, говорит маститый политолог Сатаров. И добавляет, что *"революции чаще случаются не тогда, когда совсем плохо, а когда становится меньше хорошего".*

Он приводит пример крушения Советского Союза. Ведь коммунистическая сверхдержава развалилась не в разгар народных бедствий, не в послевоенную разруху, например. А тогда, когда, *"подсев на нефтегазовую иглу"*, попыталась устроить застойный рай. Но истощила ресурсы — и не смогла обеспечить гражданам стандарты общества потребления на манер западных. А граждане-то уже привыкли к кое-какому благосостоянию...

Подобные, по выражению Сатарова, *"эндогенные факторы"* могут сработать и в России, и в Беларуси (где экономика, к слову, тоже во многом экстенсивна и завязана на нефтедоллары).

Хорошо, но кто же отдает власть просто так? И, если исключать насилие, кровь, есть ли у альтернативных кандидатов шансы на недемократичных выборах, когда заматеревшая верхушка не стесняясь врубает свой атомный административный ресурс?

На этот счет у Георгия Сатарова нашелся другой исторический пример. Пиночет в Чили проиграл выборы, когда его диктатура, казалось, достигла апогея. Когда он сконцентрировал в своих руках мощные административные рычаги и подчинил прессу.

А успех его противников, говорит аналитик, обеспечило то, что они по всей стране — *"по всей этой географической кишке на западном побережье Южной Америки"* — блестяще провели кампанию "от двери к двери".

"Так что в принципе это можно делать", — резюмировал собеседник. Конкретные же политические технологии с учетом специфики той или иной страны — это, по его словам, отдельный вопрос.

Правозащитник Валентин Гефтер, в свою очередь, резюмирует так: процесс перемен в постсоветском обществе долог и непрост. *"В то же время кто мог, например, в 1984 году, известном по роману Оруэлла, предвидеть крах СССР?".* На изменение белорусской ситуации, по мнению собеседника, также может неожиданно сработать комплекс факторов. Или, если хотите, скажется эффект слабого звена.

Например, вдруг просядет экономика. Или что-то вызреет в среде номенклатуры. Или...

"Поэтому белорусская власть и жмет по всем направлениям, — сказал Валентин Гефтер в интервью "Белорусским новостям". — *Это значит, что она видит опасность не только в нескольких малочисленных партиях... Да, пока она показывает недюжинную силу и чаще побеждает. Но в этом же — и ее слабость. Потому что при таком тотальном прессинге режим не может быть эффективным на всех направлениях".*

А уж если белорусская властная система даст трещину, то и Кремль может показать византийский нрав. Как подчеркивали мои московские собеседники, в команде полковника Путина не такие уж профаны, чтобы не иметь технологичных сценариев и потенциальных фигур на случай политического завихрения в братской стране.

Другое дело, что перемены в своей стране белорусам лучше делать все-таки не по заграничным сценариям.

"Никто не даст нам избавленья...". По дороге из Москвы у меня в голове крутился этот мотив.

Москва — Минск.

("Белорусские новости".)

Пункт збору подпісаў за кандыдата ў дэпутаты Анатоля Лябедзьку. Мінск, 25 жніўня 2004 г.

Фото photo.bymedia.net

ПУЛЬС

Трамвай яму не аб'едзе

27 і 28 жніўня з 9 да 17 гадзін, у сувязі з рамонтнымі работамі па ўкладцы металічных пліт пакрыцця трамвайных пуцей на ўчастку вуліцы Даўгабродскай ад Трактарнага завода да завулка Казлова будуць зменены некаторыя трамвайныя маршруты.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-цэнтры Мінгарвыканкама, рух трамваяў па маршрутах № 3, 6, 7 і 8 з боку кальцавога прыпынку "Серабранка" будзе арганізаваны да кальцавога прыпынку "Трактарны завод", а пры руху ў бок Серабранкі — да вуліцы Батанічнай.

Для кампенсацыі знятага трамвайнага руху ў гэтыя дні будзе арганізаваны часовы аўтобусны маршрут № 150 ад вуліцы Ванеева да вуліцы Бядулі. Ён пройдзе па вуліцах Казлова і Даўгабродскай у прамым і зваротным накірунках.

Лавінія АРЭШКА.

Бі сваіх, каб чужыя баяліся

Начальнік аналітычнага аддзела ўпраўлення Дэпартамента фінансавых расследаванняў Камітэта дзяржкантролю (КДК) па Мінску і Мінскай вобласці быў затрыманы калегамі падчас правядзення аператыўна-прафілактычных мерапрыемстваў па гарантаванні ўласнай бяспекі.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-цэнтры КДК, затрыманне адбылося падчас атрымання падпалкоўнікам хабару памерам 7,5 тыс. долараў ад дырэктара аднаго з камерцыйных прадпрыемстваў Мінска. Гэтыя грошы начальнік аналітычнага аддзела меўся атрымаць за станоўчае вырашэнне пытання аб непрымяненні эканамічных санкцый у дачыненні да згаданага прадпрыемства.

Затрыманы змешчаны ў ізалятар часовага ўтрымання. Крымінальная справа, распачатая па факце хабарніцтва, перададзена для далейшага расследавання ў рэспубліканскую пракуратуру.

Андрэй АЛЕКСАНДРОВІЧ.

Прадаюцца дзяўчаты. Тры штукі

У Брэсцкай вобласці затрыманы двое грамадзян Малдовы, якія падазраюцца ў гандлі людзьмі.

Як паведаміў БелаПАН кіраўнік прэс-службы УУС аблвыканкама Віктар Васілеўскі, 33-гадовага мужчыну і 29-гадовую жанчыну затрымалі на пункце пропуску "Макраны" на беларуска-ўкраінскай мяжы памежнікі і супрацоўнікі абласнога ўпраўлення па супрацьдзеянні незаконнаму абароту наркотыкаў і злачынствам у сферы маральнасці. У аўтамабілі "ВАЗ-2103" знаходзіліся таксама тры маладыя жыхаркі Брэста. Дзяўчат планавалася даставіць у Турцыю і прадаць у бардэль, гаспадаром якога быў грамадзянскі муж затрыманай жыхаркі Малдовы.

Мяркуецца, што гэтая жанчына ўдзельнічала толькі ў дастаўцы "жывога тавару" на месца, а вербаваў дзяўчат яе саўдзельнік, які шмат часу пражываў у Брэсце і нават працаўладкаваўся там.

У дачыненні да грамадзян Малдовы распачата крымінальная справа па артыкуле 181 ч.2 Крымінальнага кодэксу Беларусі (гандаль людзьмі), вядзецца расследаванне.

Ларыса ШЫГАНАВА.

ДЫСКУСІЯ

Падобна на тое, што на старонках "Народнай волі" распачынаецца новая дыскусія. І выклікана яна апошняй «Хронікай» Анатоля Казловіча. Сёння з ім спрачаецца Эрнест Ялугін, пісьменнік, сябра ГА "Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны".

Не трэба ахвяр, Анатоль Мікалаевіч…

Па меншай меры дзве істотныя акалічнасці прымушаюць адгукнуцца на новую хроніку Анатоля Казловіча — "Зеленый мальчик" ("Народная воля" ад 18.08.04.). І першая — нейкае злосна-злоснае абвінавачванне ў згаданым артыкуле Грамадскага аб'яднання "Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны" нібыта ў *"перенасыщенности национальным максимализмом, повышенной ранимостью, безоговорочной требовательностью"*. Лагічна дапасаваць да гэтага вызначэння і прыведзенае напачатку абзаца выказванне пра *"гиперполитизированных "філёлягаў" Беларусі"*, якія *"субъективность филологии превращают в произвол, давая выход собственной грубоватости"*. Напісана гэта, як бачым, зусім не адным з "деликатных, несуетливых людей" — "истинных филологов", якія імпануюць духоўнаму складу аўтара.

Галоўнае ж тое, што ў нашых сённяшніх жахлівых рэаліях усё гэта выглядае зусім не столькі палкай палемікай студэнта-першакурсніка, колькі хутчэй нагадвае жанр... палітычнага даносу. Не выключаю — з адпаведнымі наступствамі для існавання ТБМ увогуле. Дарэчы, папярэджанне ад Мінюста яно ўжо мае... І не ведаю, што гэтым разам напіша аўтар апошняй хронікі Ніл Гілевіч, які раней дзякаваў яму за эсэ "Трасянка". Ніл Сымонавіч цяпер — ганаровы старшыня ТБМ, а быў першым кіраўніком-заснавальнікам гэтай паважанай беларускай грамадскай арганізацыі. Цяперашні старшыня ТБМ — вучоны-гісторык Алег Трусаў — "вождь" сябра ТБМ Міколы Казловіча з Пружан, як назваў Алега Анатольевіча А.Казловіч.

Чытач газеты М.Канахович у прыватным пісьме, нябачна абвінаваціў Анатоля Казловіча ў спрабе сваімі рускамоўнымі артыкуламі русіфікацыі Беларусі. Ды і ягоны "вождь", аказваецца, вынес публіцысту "как писателю смертный приговор", выказаўшы думку, што Казловіч па-беларуску сачыняць не хоча, па-руску не ўмее...

І вось Анатоль Казловіч, карпатліва паўспамінаўшы, як стаў ён уласным карэспандэнтам "Литературной газеты" па Беларусі, а перад тым кінуўшы сачыняць беларускамоўныя вершы, бо душа паэта не вынесла заўвагі выдавецкага начальніка пра малы жыццёвы вопыт маладога аўтара, зноў адчуў сябе глыбока абражаным, насуперак колішняй мудрай парадзе сваёй бабулі "не надзявай на п'яным шапку". Ён стараецца так даць па ёй, каб увогуле зляцела... А.Трусаў негатыўна выказаўся пра рускамоўныя тэксты шаноўнага публіцыста? Можна заўвагу ўлічыць, можна ад яе адмахнуцца. Але ж навошта прыпісваць яму "вождзізм" і "кідаць камяні" (як Казловіч піша ў адносінах да сваёй асобы). А.Трусаў — што, цытаваў нейкую пастанову сваёй арганізацыі адносна твораў Казловіча? Ці выказваўся ад яе імя? Не.

Прычапіўся аўтар "Зеленого мальчика" да тэксту на значку "Размаўляй са мной па-беларуску", убачыўшы ў ім чамусьці абразу сабе як рускамоўнаму грамадзяніну... Дык той значок хіба ж крамола? Хутчэй — сігнал, паведамленне, што чалавек ведае родную мову і з ім можна на ёй размаўляць. Значок — самадзейнасць маладых, а не "экстрэмісцкая" акцыя арганізацыі ТБМ, як падалося нашаму масцітаму публіцысту-дэмакрату. Увогуле, такое ўражанне, што ён не зусім ведае, чым займаецца Таварыства беларускай мовы. Вось і сваіх "гиперполитизированных філёлягаў" сюды прыплёў. Але калі хто з іх і з'яўляецца сябрам ТБМ, то ва ўсялякім разе ў ім не верхаводзіць, а імкнецца цывілізаваным шляхам даказваць свае погляды і дыскутуе з аўтарытэтнейшымі вучонымі-філолагамі, якіх у арганізацыі нямала і якія зусім не з'яўляюцца "экстрэмаламі".

ТБМ імя Ф.Скарыны пастаянна, годна і настойліва звяртаецца да дзяржаўных установ і асобных чыноўнікаў, каб тыя не забывалі, што беларуская мова — дзяржаўная мова тытульнай нацыі і яе паўсюднае ўжыванне гарантавана Канстытуцыяй. Яна павінна шырока выкарыстоўвацца ў дакументах, сродках масавай інфармацыі, выкладацца ў адукацыйных установах. І ў гэтым Казловічу бачыцца "национальный максимализм", чытай — экстрэмізм? У Таварыстве беларускай мовы ніколі нічога падобнага не было і быць не можа ў прынцыпе. Сведчу гэта як шматгадовы сябра рэспубліканскай рады ТБМ, а зараз — член яе рэвізійнай камісіі.

І "тарашкевіца" не прапагандуецца гэтай грамадскай арганізацыяй для шырокага ўжытку. Яна вывучаецца як істотная частка нашай залатой спадчыны, прыкметны этап развіцця і фармавання літаратурнай мовы. А наша сучасная літаратурная мова, дасканала распрацаваная некалькімі пакаленнямі знакамітых майстроў мастацкай літаратуры, працягвае ўбіраць у сябе і асіміляваць моўныя скарбы дыялектаў, гаворак розных беларускіх рэгіёнаў. Як гэта і адбываецца паўсюдна ў свеце. Для прыкладу можна прыгадаць "Пігмаліён" Б.Шоу. І калі юнак Анатоль Казловіч калісьці, падаўшыся са сваёй вёскі ў горад, перастаў размаўляць на палескім дыялекце, то гэта ніякая яго не "личная жертва Белоруси", а неабходная ўмова для ўваходжання ў свет (па яго ж меры) нацыянальнай цывілізаванай. Так што не трэба ахвяр, Анатоль Мікалаевіч. І калі Вы зараз гаворыце на мове суседняй дзяржавы ды яшчэ патрабуеце, каб ніхто на гэты конт і не азваўся, то ўсё адно застаецца пытанне: а чаму Расія гэтак рашуча, з пагрозамі абараняе рускамоўнае насельніцтва не ў сябе дома, а ў суседзяў? У Прыбалтыцы, ва Украіне, у Прыднястроўі. Вунь і ў грузінскіх праблемах зараз. З-за хрысціянскай любові на глебе аднамоўнасці?

Не, не трэба ахвяр, Анатоль Мікалаевіч. Не трэба рабіць з сябе для таго, каб недзе праз дваццаць, узяўшы ў адну руку пенсіянерскую кульбу, а ў другую — звышчуйны дыктафон, тупаць у экспедыцыю ў пошуках "сапраўднай" беларускай літаратурнай мовы. Па-першае, калі цяпер пра яе не клапаціцца, варушыцца, то, можа, праз два дзесяткі гадоў і клопат міне. Па-другое, — месца, дзе знаходзіцца "чыстая" літаратурная мова, увогуле і ў прынцыпе не існуе. Яна ствараецца паўсюдна, усім народам. А вось уводзяць яе ва ўжытак праз свае адмысловыя творы майстры слова. Беларуская літаратурная мова на самай справе належным чынам кадыфікавана, замацавана ў падручніках і слоўніках, і вызначаецца стабільнасцю. Не хапае, на вялікі жаль, толькі разумення вышэйшымі дзяржаўнымі чыноўнікамі, што без шанавання роднай мовы стабільнага грамадства згуртаваць нельга.

І крыху пра "трасянку". Дарэчы, па-руску гэта будзе ўсё ж не "трОсянка", а хутчэй — "трЯсянка". Ад слова "трясти", змешваць разам "сена і салому". Самы яскравы прыклад такой лінгвістычнай "трасянкі" — амерыканская мова. Цяпер ужо ўсе прызнаюць, што яна далёка не такая, як англійская ў Лондане. Відаць, і нейкая частка нашай "трасянкі" з часам увойдзе ў літаратурную мову. І ніякімі дзяржаўнымі пастановамі гэты працэс не спыніць. А вось адносна ўжывання ў нас рускай мовы не трэба хітраваць, Анатоль Мікалаевіч. Яе навязвалі прымусова спецыяльна, каб утрымаць суверэнную Беларусь у перманентна нестабільным, няпэўным стане, што выгадна імперскім сілам Расіі.

У той жа час беларуская мова не проста "брошенная на произвол судьбы". Робіцца ўсё магчымае і немагчымае, каб яе знішчыць. Дайшло да таго, што міліцыя можа затрымаць чалавека, калі ён на вуліцы з некім размаўляе па-беларуску. Так было нават з пісьменнікамі, якія ў перапынку свайго з'езда ў парку на лаўцы размаўлялі паміж сабой (!). Тым не менш нашы, здавалася б, такі зрусіфікаваны народ інстынктыўна (успомнім вынікі апошняга перапісу насельніцтва) адчувае патрэбу ў беларускай мове. Дзеля выжывання, дзеля годнага самапачування ў свеце і далейшага развіцця. І тэксты ў газеце на беларускай мове ахвотна чытае, і па тэлебачанні хацеў бы чуць. Дык чаму тых, хто не ўжывае, бэсціць, абзываюць экстрэмістамі? У іх жа ўласнай краіне...

Нарэшце, яшчэ адна істотная акалічнасць, якая прымусіла ўзяцца за пяро. Відома, публіцыст-дэмакрат у незалежнай газеце дэмакратычнага напрамку змяшчае артыкул, у якім негатыўна характарызуе Таварыства беларускай мовы — грамадскую арганізацыю, дзейнасць якой "перенасыщена национальным максимализмом", у якой атабарыліся "слепцы-філёлягі", гатовыя, на яго думку, сілком навязаць народу граматыку і правапіс пачатку мінулага стагоддзя, ды ўвогуле забараніць размаўляць навват сваім суграмадзянам па-расійску ці на "трасянцы". [illegible]

Эрнест ЯЛУГІН, пісьменнік, сябра ГА "Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны".

ЗЕРКАЛО

Белорусы в быту: с чаркой, но без секса

Не так давно Независимый институт социально-экономических и политических исследований провел национальный опрос общественного мнения по вопросам повседневной бытовой семейной жизни белорусов. Читателям "Народной воли" наверняка интересно будет узнать о результатах социологических исследований.

Обычно наш институт публикует материалы, посвященные наиболее важным проблемам общественно-политического и социально-экономического развития Беларуси. Такой подход объясняется не только "злобой дня", но и тем, что именно по этим проблемам государственные источники обычно дают неадекватную информацию, и мы просто обязаны знакомить сограждан с реальным положением дел. Однако для большинства белорусов большая политика и экономика все еще остаются за пределами повседневных забот. Эти заботы, как правило, касаются семейной и бытовой жизни — как обустроить дом, поднять на ноги детей, с кем пообщаться, где провести отпуск и т.п. Поэтому мы и решили уделять больше внимания изучению повседневной бытовой семейной жизни белорусов.

В основе повседневной жизни людей лежит их материальное благополучие. В июне средний размер доходов на одного члена семьи (включая зарплаты, пенсии, пособия и прочие приработки), по оценкам самих опрошенных, составил 157 тысяч рублей или около 73 долларов США. Это значит, что месячный бюджет типичной белорусской семьи с двумя детьми школьного или дошкольного возраста и работающими супругами не превышает сегодня 300 долларов США. В личном пользовании автомобиль имеет каждый четвертый взрослый белорус. Почти столько же и владельцев мобильных телефонов. Пользуется компьютером также каждый четвертый, а Интернетом — 15%. Две трети наших респондентов в этом году собирались провести свой отпуск дома и на даче, 10,5% — где-то в Беларуси (в доме отдыха, санатории, турпоходе и др.), 11,9% — в странах ближнего, а 3,5% — дальнего зарубежья.

Много это или мало? Одни скажут, что это больше, чем в других странах СНГ, а другие — что меньше, чем в странах Балтии или, например, в Польше. На самом деле, правильный ответ зависит от того, как свое положение оценивают сами люди. *"Какими словами Вы можете описать свое отношение к происходящему в стране?"* — спросили мы белорусов. "Довольны" ответили 19,9% респондентов (*"нет"* — 65,9%), *"обеспокоены"* — 64,1% (*"нет"* — 26,5%). Считают, что социально-экономическая ситуация в Беларуси в ближайшие годы *"улучшится"* 21,6% и столько же, что она, наоборот, *"ухудшится"* (*"не изменится"* — 46,2%).

С точки зрения распределения ролей семейная жизнь большинства белорусов вполне соответствует европейским традициям. По мнению 26,9% опрошенных, главную роль в принятии основных решений в семье играет муж, 15,4% — жена, но большинство — 44% — считают, что оба супруга в равной степени (еще 11,4% ответили "другие члены семьи"). А вот само содержание семейной жизни, совместная деятельность, в процессе которой принимаются эти решения, пока что ближе к патриархальным, чем к европейским традициям (см. Табл. 1):

Таблица 1. Какие виды совместной деятельности являются, на Ваш взгляд, самыми важными в Вашей семье? (Возможно более одного ответа.)

Варианты ответа	%
Воспитание детей	**46,3**
Обеды, ужины и завтраки, в которых участвует вся семья	**40,1**
Выполнение домашних работ	**39,3**
Посещение родственников, друзей	30,0
Просмотр телепередач	22,0
Отдых на природе	19,4
Выезды на дачу	17,3
Культурно-массовые мероприятия (походы в кино, театры, музеи, выставки, стадионы)	12,9
Проведение отпусков	12,9
Секс	11,0
Прогулки	9,3
Занятие спортом	5,1

Виды деятельности, которые делают семью более динамичной, открытой к социуму, и становятся все более популярными в Европе — совместный отдых на природе, проведение отпусков, прогулки и занятия спортом — намного уступают таким традиционным видам деятельности как воспитание детей, семейные трапезы и выполнение домашних работ. С другой стороны, этот традиционализм придает семейной жизни белорусов особую социальную и нравственную устойчивость. Более глубокий анализ показывает, что распределение ролей в семье и самое важное семейное дело (воспитание детей) практически не подвержены влиянию каких-либо факторов — доходов, положения в обществе, политических взглядов и прочее. С социологической точки зрения это довольно редкое, даже уникальное явление. В этом же ряду характеристик бытовой жизни белорусов лежит и их религиозность. Несмотря на то что они посещают церковь главным образом по большим праздникам (раз в месяц и чаще ходят в церковь 23,4%), свыше 90% — крещеные (около 75% — православные, 13% — католики и 2% — протестанты). Принимая во внимание тот факт, что менее 75% респондентов имеют крещеных родителей, можно сделать вывод, что религиозность белорусов постепенно возрастает.

Похоже, что в повседневной жизни для большинства белорусов стабильность оказывается важнее динамики. (Не в этом ли и заключается наша национальная идея?) Об этом говорит не только их "внутренняя" (в семье), но и "внешняя" (в стране) стабильность. Например, мы уже не раз писали о том, что почти 70% наших сограждан за последние 10 лет побывали за границей (каждый второй — в России, каждый третий — в Украине, каждый четвертый — в Польше), что свыше 40% хотели бы переехать в другую страну на постоянное место жительства, что каждый четвертый владеет иностранным языком. Казалось бы, миллионы человек находятся в движении или готовы к нему, и белорусы с этой точки зрения не уступают таким мобильным народам, как, например, китайцы. Однако, по данным МВД, за годы независимости в нашу страну больше белорусов приехало, чем уехало, а реальная эмиграция невелика. Этим же скрытым "иммобилизмом", возможно, объясняется и отсутствие массовой поддержки демократических сил, выступающих за перемены. Несмотря на то, что большинство опрошенных выражает готовность к переменам (на вопрос *"Кого из кандидатов на парламентских выборах Вы бы поддержали?"* 78,4% ответили "кандидата, выступающего за перемены в Беларуси"), акции оппозиции в последние годы собирают не более двух-трех тысяч человек. Конечно, для молодых и образованных белорусов, психология которых сформировалась в рамках современной городской культуры, динамика важнее стабильности — они сидят за компьютерами и говорят на иностранных языках, ездят за границу, а многие, не видя перемен в своей стране, мечтают об эмиграции. Но не они сегодня "задают тон" в Беларуси.

Впрочем, склонность белорусов к стабильности в обществе и патриархальному традиционализму в семейных отношениях оборачивается не только социальным иммобилизмом, но и забавными курьезами. Как видно из таблицы 1, самым важным видом совместной деятельности в семье секс назвали только 11% опрошенных — почти в четыре раза меньше, чем выполнение домашних работ! Поскольку падение рождаемости в Беларуси не превышает общеевропейских показателей, можно предположить, что наши сограждане либо занимаются сексом на стороне, либо считают его "выполнением домашней работы", либо попросту стесняются об этом говорить (пресловутое "у нас секса нет!"). Зато другое популярное среди людей занятие оказалось весьма популярным и у белорусов (см. Табл. 2):

Таблица 2. Как часто Вы употребляете алкогольные напитки?

Варианты ответа	%
Ежедневно	**0,7**
Несколько раз в неделю	**10,1**
Несколько раз в месяц	34,8
Несколько раз в году	37,2
Не употребляю алкогольные напитки вообще	15,8

Хотя мы не уточняли характер алкогольных напитков (многие, наверняка, имели в виду и пиво), сам факт, что 45.6% взрослых белорусов употребляют их достаточно регулярно, не может не впечатлять.

Как показал опрос, белорусы, считающие секс важным семейным занятием (в большей степени) и употребляющие алкоголь (в меньшей мере), оказываются гораздо более динамичной группой общества — они моложе, более образованны, экономически активны, критически настроены по отношению к власти, принимают ценности демократии и рыночной экономики, стремятся в Европу и т.д.! Расхожее представление о выпивающих как о люмпенах совершенно не подтверждается. Скорее секс и алкоголь в умеренных дозах приносят не только удовольствие, но и "расширяют сознание". Обещаем, что НИСЭПИ станет уделять особое внимание проверке этой гипотезы и знакомить широкую публику с результатами.

Независимый институт социологических и политических исследований.

СПАСИБО!

Только «Народная воля» нас и поддержала...

Мы, бывшие узники Озаричского лагеря смерти, хотим выразить свою благодарность газете "Народная воля" и автору статьи "Бедные Озаричи" Анатолию Козловичу, которому бесконечно признательны за писательский талант и мужественную гражданскую позицию.

К сожалению, наши нынешние власти не защитили малолетних жертв фашизма от забвения и нищеты. Тысячи и тысячи безвинных мирных граждан погибли в страшных муках на территории того кошмарного лагеря незадолго до освобождения от гитлеровской оккупации. А те, что чудом уцелели, теперь старые, больные и неимущие, влачат жалкое существование. Оказывается, в Озаричском лагере "не было принудительного труда" (а было "всего лишь" чудовищное массовое уничтожение людей) и никто из соответствующих белорусских структур и организаций не сумел довести до немецкой стороны истину, и мы остались без компенсации от Германии за нечеловеческие, недетские страдания от рук фашистских изуверов.

Мы обращались в самые разные инстанции своей страны и Германии, но никто нас не услышал. Нашу боль услышала только "Народная воля", и ее моральная поддержка для нас значит очень и очень много.

Спасибо, Иосиф Павлович Середич! Спасибо, уважаемый Анатолий Козлович!

М.КРУЧКО и группа бывших узников концлагеря "Озаричи".

Гомель.

Дмитрий ВИШНЕВ: «Современные немцы и белорусы мало чем отличаются друг от друга...»

Дмитрий Вишнев — человек многогранный. Правда, сам Вишнев утверждает, что в последние годы он определился и ничем, кроме литературы, живописи и перформанса, не занимается...

— Дима, Вы по-прежнему имеете отношение к литературному движению "Бум-Бам-Лит"?

— Нет, я из него давно вышел. Теперь я вхожу в группу радикальных художников и литераторов *"Schmerzwerk"* — "Завод по производству боли", которая была организована несколько лет назад. Это была своего рода аллергическая реакция на атавизмы советской действительности. К сожалению, для многих людей, особенно старшего поколения, слово "немец" ассоциируется со Второй мировой войной. После школы у моих ровесников, в том числе и у меня, осталось впечатление, что белорусская литература — это прежде всего война и колхоз, а все немцы — враги.

Родилось несколько послевоенных поколений и белорусов, и немцев, нам интересно делать какие-то совместные проекты, а не муссировать постоянно тему войны. Современные немцы и белорусы по менталитету мало чем отличаются друг от друга. Разница только в том, что мы родились в этой стране, они — в той. А что касается войны... Вообще, забывать о войнах и об их жертвах — это кощунство, но... Ведь жизнь продолжается. И если мы не хотим повторения ошибок прошлого, то должны развивать контакты, в первую очередь в области культуры.

— Можно ли сказать, что в Германии есть интерес к белорусской культуре?

— К сожалению, Беларусь для немцев — это, как правило, экзотика... Недавно в рамках выставки Марка Шагала, которая была устроена в центре Берлина, проходил вечер белорусской культуры. На это мероприятие от Беларуси пригласили Алеся Рязанова, Дмитрия Войтюшкевича и меня. Публика принимала нас очень здорово. Мы с Рязановым читали стихи, Войтюшкевич исполнял песни. Вечер прошел на творческих диссонансах, потому что мы принадлежим к совершенно разным эстетическим полям.

Сейчас, например, мы готовим белорусско-лужицкий литературный сборник, в который войдут произведения на немецком и белорусском языках.

У нас, кстати, уже есть опыт издания такой двуязычной книги белорусских и немецких литераторов — "Лінія фронту". Она вышла в издательстве "Логвинов". Как мне кажется, это был удачный проект. Половину тиража мы отдали в Германию, половину распространили в Беларуси. Было четыре презентации этого издания — в Минске, Витебске, Берлине и Мюнхене.

Осенью предполагаем организовать целый цикл литературных и музыкальных выступлений в Аахене, в Германии, с целью привлечения внимания к белорусской культуре.

Есть такой очень интересный человек — Андре Бём, немец из Западной Германии. Несколько лет назад он выучил белорусский язык. Его литературные и документальные тексты, написанные по-белорусски, публикуются в самых разных газетах. Благодаря Андре Бёму и осуществляется много совместных белорусско-немецких проектов.

За последние годы у нас сложились довольно прочные литературные связи с Германией, и этому в значительной степени способствовали поддержка Института имени Гете в Минске и литературных мастерских Берлина.

Дарья МАЛЬКОВСКАЯ.

ЦИТАТНИК

Одной рукой, другой рукой...

26 апреля 2003 года в статье **"Зарплата: одной рукой добавляют, а другой — выгребают"** "Народная воля" писала: *"Государственная статистика сообщает, что к началу этого года средняя зарплата составила более 220 тысяч рублей. Это примерно 110 долларов. Дескать, обещали 100 долларов и слово свое сдержали... Но в это же самое время резко взвинтили коммунальные платежи. Если в начале осени они составляли тысяч двадцать, то сейчас — в пределах 100 тысяч. Тысяч 70—80 надо выложить за коммунальные услуги плюс телефон, свет... В сумме получается где-то 100 тысяч... После того как оплатим услуги, остается примерно 100 тысяч. Что можно на них купить?.. Как видим, одной рукой немного прибавляют, а другой — выгребают".*

17 августа этого года состоялось совещание о проектах прогноза социально-экономического развития, бюджета и основных направлениях денежно-кредитной политики страны на 2005 год с участием Александра Лукашенко. В сообщении его пресс-службы сказано:

"Главу государства возмутили доводы правительства о том, что в связи с повышением заработной платы логично поднять и оплату услуг ЖКХ. Выходит, что мы одной рукой даем зарплату, а второй забираем ее. Пусть у населения больше денег останется. Необходимо коммунальщиков заставить работать по-военному, чтобы они берегли основные средства и фонды. А все деньги, которые у них собираются, направлять на мероприятия по защите населения в этой сфере", — потребовал Александр Лукашенко".

Приятно, что проблема, поднятая газетой, озвучена на таком высоком совещании.

Евгений ТАВГЕНЬ.

ЧИТАТЕЛИ СПОРЯТ...

Не верю нарисованной картинке

Уважаемая редакция!

Прочла я в номере от 17 августа под рубрикой "SOS" заметку "Собака — не игрушка, ее нельзя выбрасывать" и была буквально удивлена. Не раз я была в указанном приюте для животных, были там и мои знакомые (которым у меня нет основания не верить), а потому нарисованная картинка, считаю, не имеет ничего общего с реальностью!

Только на то, чтобы у животных в клетках были отдельные миски для воды, мне и другим зоозащитникам понадобилось два месяца — на убеждение начальства, что миски эти необходимы. В то, что у животных хорошее питание, какого нет у домашних, не верю. Там приобретают какие-то биокорма, которые не имеют ничего общего с рекомендованными кормами для собак и котов, и животные их почти не едят. Может, в день посещения студенток там кто-то привез благотворительную помощь?

Были ли эти студентки в помещениях для котов, или им их не показали?

Знают ли эти студентки, что ждет животных через короткое время и как "гуманно" с ними обходятся?

Создается впечатление, что кто-то был сильно заинтересован, чтобы в газете вышла такая заметка.

Р.РУБИНЧИК, жительница г.Минска, зоозащитник.

От редакции.

Публикуя заметку студенток, "Народная воля" не имела никакой заинтересованности. Как не имеет никакой заинтересованности и теперь, публикуя заметку Р.Рубинчик.

Народная Воля
27 ЖНІЎНЯ 2004 г.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Десятки погибших при взрыве мечети в Куфе

Шиитские священнослужители в иракском городе Куфа, к востоку от Неджефа, сообщают о большом количестве жертв при взрывах в главной мечети города. По словам врачей, погибли по меньшей мере 25 человек. Около 60 человек получили ранения. По некоторым сообщениям, мечеть, заполненная верующими, была обстреляна из миномета.

Через некоторое время после этого нападения вооруженные люди открыли огонь по шиитам, передвигавшимся в Неджеф из Куфы. Сообщается о нескольких пострадавших. Американские военные заявили, что не проводили никаких операций в Куфе в течение последних суток.

Новый предвыборный скандал в США

Один из юристов предвыборного штаба президента США Джорджа Буша подал в отставку после того, как выяснилось, что он сотрудничал с группой ветеранов войны во Вьетнаме, обвинившей кандидата от демократов Джона Керри в лжи о своих военных заслугах.

Юрист Бенжамин Гинзберг связан с той самой группой ветеранов вьетнамской войны, которая подготовила серию телевизионных рекламных роликов с обвинениями в адрес Керри. В них утверждается, что, будучи воином, кандидат в президенты США не заслужил всех своих наград, что он не провел ни одного дня в госпитале и что он вел себя на войне безрассудно, гоняясь за наградами и поэтому иногда принимая безответственные решения.

Команда Керри обвинила эту ветеранскую группу в том, что она координирует свои действия со штабом Буша. Однако и сам президент США, и его сторонники отрицают какую-либо связь с авторами роликов. Теперь официальный представитель штаба Керри Чед Клантон заявил, что отставка Гинзберга — "это еще одно убедительное свидетельство в пользу связей команды Буша и этой группы".

Российские маневры на границах Грузии

Российские военные учения с боевыми стрельбами начались в четверг в Северной Осетии. В них участвуют более 2 тысяч солдат и около ста единиц военной техники.

Маневрами руководит высокопоставленный военачальник — командующий 58-й армией Северо-Кавказского военного округа (СКВО) генерал-лейтенант Виктор Соболев. Официально объявленная задача — проверка боеготовности войск СКВО. При этом командование округа подчеркивает, что "все нормативы будут отрабатываться в условиях, приближенных к боевым".

Это не первые маневры, проводимые российскими военными на Кавказе в последнее время. На днях начались совместные военные учения Вооруженных сил России и Армении; в Дагестане прошли командно-штабные учения с участием частей той же 58-й армии СКВО и Каспийской флотилии.

Усиление российской военной активности на Кавказе было крайне негативно воспринято в Тбилиси. Маневры там считают демонстрацией силы, направленной против республики. Агентство ИТАР-ТАСС цитирует слова министра обороны Грузии Георгия Барамидзе: "Проходящие у Моздока учения осложняют обстановку вокруг Цхинвальского региона, — заявил он в четверг. — Проведение учений недалеко от российско-грузинской границы нельзя назвать конструктивным шагом, это может оказать негативное влияние на ситуацию вокруг Цхинвальского региона".

Президент республики Михаил Саакашвили в последние дни выступил с жесткими заявлениями, обвинив Москву в подготовке к войне.

Баренцево море в опасности?

Сегодня Баренцево море — самое чистое из европейских морей. Однако его будущее под угрозой из-за чрезмерного вылова рыбы, загрязнения индустриальными отходами.

"Главным поводом для тревоги на сегодняшний день являются истощение рыбных запасов", — говорится в недавно опубликованном докладе управления по делам Мирового океана программы ООН по защите окружающей среды. По мнению экспертов, треска и пикша в Баренцевом море вылавливается значительно больше допустимого. Другая проблема — разведка и добыча углеводородов на морском шельфе, а также транспортировка нефти и газа морем и по трубопроводам, объем которой к 2020 году возрастет, как ожидается, в шесть раз.

Экологии арктических вод угрожает также то, что на Кольском полуострове захоронены радиоактивные отходы. Кроме того, опасность для моря представляет появление новых видов морской флоры и фауны. Кроме того, в российском секторе Баренцева моря находятся громадные запасы углеводородов. Только нефти через 15 лет там планируется добывать около 40 млн. тонн в год. Авторы доклада призывают прибрежные государства — Россия и Норвегия — заранее подготовиться к борьбе с возможными разливами нефти.

Версии о трагедии в небе России

Полпред президента в Южном округе Владимир Яковлев не исключает, что на борту Ту-154, разбившегося в Ростовской области, был взрыв, передает РИА "Новости".

Согласно данным следствия, "что-то произошло очень быстро, и экипаж не успел ничего сообщить диспетчерам", заявил полпред на пресс-конференции в поселке Глубокое. Яковлев отметил, что версий достаточно много, однако, по предварительным данным, специалисты склоняются к версии взрыва.

В четверг утром министр транспорта России Игорь Левитин, возглавивший комиссию по расследованию причин катастроф, сообщил, что у властей "нет четких представлений, что произошло". При этом следствие не отвергает ни одну из версий, о которых накануне говорил генеральный прокурор страны Владимир Устинов, подчеркнувший, что прорабатываются и возможность террористического акта, и вероятность технического сбоя, и человеческий фактор. Ни одной из этих версий предпочтение пока отдать нельзя, добавил Левитин.

Иностранные обозреватели, однако, подчеркивают, что оба самолета разбились практически одновременно, а это "фирменный знак" некоторых террористических группировок. Свою помощь в расследовании случившегося российским властям предложили американские и британские спецслужбы.

Семьи погибших получат по 112 тысяч рублей: 12 тысяч по договору об обязательном авиастраховании и по 100 тысяч — от авиакомпаний. Кроме этого, администрация Волгоградской области выразила готовность выплатить по 50 тысяч рублей близким тех, кто находился на борту Ту-134. Правда, как подчеркивают наблюдатели, если причиной случившегося будет признан террористический акт, то компенсации существенно уменьшатся, поскольку теракты в страховые договоры не включены.

Коидзуми провоцирует скандал из-за Южных Курил

Намерение японского премьера Дзюнъитиро Коидзуми проинспектировать Южные Курилы может вызвать дипломатический скандал между Россией и Японией, сообщается на сайте газеты Financial Times. Коидзуми заявил, что по просьбе внуков японских граждан, изгнанных с Южных Курил после Второй мировой войны, он подплывет к островам на катере или подлетит к ним на вертолете.

Правда, высаживаться премьер отказался. Посол России в Японии Александр Лосюков заявил, что любая попытка посетить острова будет "непродуктивной".

Представители ряда общественных организаций в Японии, выступающих за возвращение северных территорий, предлагают Коидзуми увязать территориальный вопрос с крупными инвестициями в российскую экономику, когда вначале следующего года президент Путин прибудет в Токио с официальным визитом.

Уже сейчас японский бизнес вкладывает миллиарды долларов в нефтегазовые проекты на Сахалине. Токио также предлагает Москве построить нефтепровод в порт Находка, откуда удобно поставлять нефть в Японию, полностью зависящую от импорта энергоресурсов. В свою очередь, японские компании примут участие в финансировании этого проекта стоимостью 10 миллиардов долларов.

Спорные острова входят в состав Сахалинской области и называются в России Южными Курилами, тогда как в Японии их обозначают как "Северные территории". На них проживает около 15 тысяч человек. Из-за территориального спора Токио и Москва до сих пор не подписали мирный договор.

Продуктовый рынок в Таиланде взорвали с помощью мобильного телефона

Один человек погиб и более 10 были ранены в результате взрыва в Таиланде. Состояние четверых раненых оценивается как критическое. Взрыв на продуктовом рынке села Мамонг, что в районе Сухирин, близ границы с Малайзией, произошел утром 26 августа. Бомба была привязана к мотоциклу, который террористы оставили на рынке. По некоторым данным, взрывное устройство управлялось дистанционно и было приведено в действие с помощью мобильного телефона.

Блэру угрожает импичмент?

Группа депутатов британского парламента потребовала объявить импичмент премьер-министру Великобритании Тони Блэру за "серьезные преступления и проступки", совершенные при подготовке вторжения в Ирак. Блэра обвиняют в том, что он ввел в заблуждение парламент и граждан страны, представил недостоверную информацию об иракском оружии массового поражения, нарушил конституцию и заключил секретное соглашение с президентом США Джорджем Бушем, сообщается на сайте BBC News.

В последний раз процедура импичмента использовалась в Великобритании более 150 лет назад. Для ее начала необходимо заручиться поддержкой нижней палаты парламента, которая может назначить специальный комитет для подготовки списка обвинений. После согласования этого списка дело должно быть передано в Палату лордов. Пэры выступают в качестве судей и принимают решение о виновности или невиновности обвиняемого, после чего Палата общин выносит приговор, сообщается на сайте газеты Scotsman.

С требованием объявить Блэру импичмент выступили 11 депутатов. Глава комитета Палаты представителей по внешней политике Дональд Андерсон заявил, что у инициаторов импичмента нет никаких шансов. Один из сторонников Блэра в британском парламенте назвал идею импичмента глупостью. При этом он напомнил, что действия премьера и правительства при подготовке войны в Ираке были неоднократно изучены депутатами и специальными комиссиями.

АСОБА

Стыльны гультай Вадзім Пракоп'еў

Калі надараецца вольны час, адразу ж пачынаеш думаць, дзе яго правесці. У Мінску многа месцаў для адпачынку. Але ж ёсць сярод іх такія, якія вылучаюцца сваёй арыгінальнасцю і нестандартнасцю, тым самым прыцягваючы да сябе наведвальнікаў. Адно з такіх месцаў — начны клуб "BRONX", дырэктар якога перамог на конкурсе "Чалавек справы-2004" у намінацыі "За самую арыгінальную бізнес-ідэю".

Пра асаблівасці клубнага бізнесу ў Беларусі журналіст "Народнай волі" размаўляе з дырэктарам "BRONX" **Вадзімам ПРАКОП'ЕВЫМ.**

Асабістая справа
Вадзім ПРАКОП'ЕЎ

Бізнесмен, дырэктар начнога клуба "BRONX".
Скончыў Суворaўскае вучылішча, ваеннае вучылішча (войскі стратэгічнага прызначэння), Інстытут сучасных ведаў.
Сямейнае становішча: разведзены.
Дзеці: мае сына.
Захапленні: секс, бокс, тэніс, джаз.
Любімая марка машыны: "Поршэ".
Мара жыцця: сысці на пенсію.
Дэвіз па жыцці: непахіснасць і пранікальнасць.

— Існуе меркаванне, што на Беларусі недастаткова развіта культура весялосці, няма традыцыі хадзіць у клубы. Ці згодны Вы з гэтым?

— Не згодзен. У нас добра развіты клубны бізнес. Канешне, у параўнанні з Масквой і іншымі цэнтрамі Еўропы хтосьці можа сказаць, што нашы клубы не ідэальныя. Аднак я лічу, што для стану сучаснай эканомікі ў нас дастатковая колькасць клубаў.

— Ці лёгка зарабляць клубным бізнесам?

— Не толькі няпроста, а зусім не лёгка. Людзі, якія займаюцца гэтай справай, даволі адчайныя, бо ім часта даводзіцца рызыкаваць. Клубны бізнес у нашай краіне не звышпрыбытковы. Ёсць, безумоўна, і паспяховыя прыклады, але іх не так шмат, можа, адзін на дзесяць.

— Значыць, займацца клубным бізнесам нявыгадна?

— Так, Вы дакладна зразумелі мяне.

— Атрымліваецца, што Вы пастаянна сутыкаецеся з вялікай колькасцю праблем...

— Іх нямала. Прычым яны з'яўляюцца кожную секунду. Клубны бізнес патрабуе іх хуткага вырашэння. З гэтым спраўляюцца толькі самыя сабраныя і арганізаваныя людзі. Для таго каб адкрыць клуб, трэба быць цалкам апантаным сваёй ідэяй. Узгадненне з рознымі інстанцыямі падчас будаўніцтва і адкрыцця — гэта цяжкая праца. Без вялікага запасу цярпення і траты нерваў яе не зробіш. Хто ўжо займаўся бізнесам, той мае больш вопыту і больш шанцаў на поспех. Да таго ж папулярнасць клубаў залежыць яшчэ і ад умення сабраць патрэбную публіку, для якой гэтыя клубы адкрываюцца. Накірункі бываюць розныя. Гэта можа быць маладзёжны клуб, а можа быць клуб для культурных і салідных людзей. Афармленне любога клуба залежыць ад таго, хто яго будзе наведваць.

— Праблемы праблемамі, але ж, па статыстыцы, гадавы бюджэт мінскага клуба, які прапануе наведвальнікам стандартны набор начных уцех і забаў, складае 3—4 мільёны долараў...

— З такой статыстыкай я не знаёмы. У мяне атрымліваецца паспяхова займацца сваім бізнесам, аднак, як я ўжо падкрэсліваў, ён нерэнтабельны. І прыбытак, які я атрымліваю, наогул не адпавядае названым лічбам.

— Назавіце тры самыя папулярныя мінскія начныя клубы.

— Не буду, бо ўпэўнены ў тым, што наш клуб — самы лепшы. Мы — па-за ўсякай канкурэнцыяй. Маё сцвярджэнне даволі нясціплае, але прыйдзіце да нас — і зразумееце ўсё самі.

— Ведаю, што ў Вашым клубе звычайна тусуецца шмат вядомых людзей...

— Так. Да нас ходзяць прадстаўнікі дыпламатычнага корпуса і палітычнага істэблішменту, прычым як ад улады, так і ад апазіцыі. Вы павінны зразумець, што наш клуб нетыповы. У нас людзі адпачываюць слухаючы музыку, седзячы ў рэстаране, нават кураць кальян і гэтак далей. Але гэта нетыповы набор паслуг для клуба.

— Адной з "фішак" Вашага клуба з'яўляецца так званае "стыльнае гультаяванне"... Што маецца на ўвазе?

— На самай справе гэта словазлучэнне прыйшло да нас з Італіі і значыць *"сладкое ничегонеделание"*. Для душэўнага і фізічнага здароўя чалавек проста павінен часам гультайнічаць. Гэта нармальна, бо ў атмасферы сучаснай мітусні, хваляванняў, пастаяннага стрэсу яму проста неабходна адпачываць. А для гэтага трэба ўмець расслабляцца, забывацца на ўсё і нічога не рабіць... Адпачываць можна па-рознаму. Можна піць піва, глядзець тэлевізар, а можна прыемна бавіць час у прыемнай атмасферы. У нашым клубе гукавое афармленне, кожны элемент інтэр'ера, кожны афіцыянт працуюць дзеля таго, каб наведвальнікі атрымлівалі сапраўдную асалоду.

— Музыка адыгрывае вялікую ролю ў стварэнні адметнай клубнай атмасферы. Каго з артыстаў Вы звычайна запрашаеце да сябе?

— У нас два музычныя накірункі: джазавая і дыскатэчная музыка. У джазавы дзень, мы стараемся трымацца англаязычнага фармату. У Мінску ёсць некалькі груп, якія робяць якасную музыку ў гэтым фармаце. Іх няшмат, але яны ў нас іграюць на рэгулярнай аснове. Што да "зорак", то мы запрашаем і іх, але нячаста. Не так даўно ў нас выступаў вядомы расійскі саксафаніст Ігар Бутман. Але мы не можам плаціць артыстам вялікіх ганарараў.

— Ці запрашаеце Вы зорак беларускай эстрады?

— Не, бо не лічу творчасць большасці з іх прафесійнай. Мы не канцэртная пляцоўка, каб займацца раскруткай сучасных "зорак".

— На якія слаі насельніцтва разлічаны Ваш клуб?

— Ён разлічаны на культурных людзей з высокімі маральнымі каштоўнасцямі. Як правіла, гэта актыўны мужчына ва ўзросце ад 30 да 50 гадоў. Наш ідэальны наведвальнік шмат вандраваў, многа пабачыў у жыцці. Ён адукаваны, захапляецца літаратурай. Ён умее стыльна апранацца, умее паводзіць сябе з жанчынамі, цаніць добрае віно.

— У асноўным гэта людзі якіх прафесій?

— Розных. Ад дызайнера да кіраўніка прадпрыемства.

— Ці заходзяць да Вас студэнты?

— Лічу, што кубачак кавы ці кактэйль можа дазволіць сабе любы чалавек, нават студэнт. Гэта каштуе столькі ж, колькі і пасядзелка з сябрамі. Так што да нас ходзяць студэнты і не абавязкова дзеці багатых бацькоў.

— На Вашу думку, як развіваецца клубны рух у іншых рэгіёнах нашай краіны?

— Вельмі цяжка сказаць. Там таксама ёсць энтузіясты, якія могуць зрабіць адпачынак па-сапраўднаму цікавым. Я не маю на ўвазе традыцыйную дыскатэку са стрыптызам і зацёртай папсой. Зрабіць клуб, разлічаны на людзей з больш вытанчаным густам, значна цяжэй, асабліва калі гаворка ідзе пра рэгіёны.

— Калі ўжо мы загаварылі пра адпачынак у рэгіёнах, скажыце: можа, трэба пачаць займацца арганізацыяй начных клубаў высокага ўзроўню ў вёсках? Можа, такім чынам узнімем і ўзровень агульнай культуры вясковай моладзі?..

— Я лічу, што ўсё гэта абавязкова трэба рабіць. Я з павагай стаўлюся да вясковага насельніцтва, але ж я гарадскі жыхар. Магу сказаць толькі адно: каб узняць культурны ўзровень вясковай моладзі, пачынаць трэба не з адкрыцця клубаў. Яны самі адчыняцца, калі сучасныя каштоўнасці ў моладзі зменяцца на больш высокія, духоўныя.

Вольга БЕЛАЯ.

СПОВЕДЗЬ

Не для мяне цвіла чаромха...

Мінулым летам я быў у Мінску на семінары. Пасяліўся ў адной са сталічных гасцініц. Нумар на два чалавекі. Маім суседам быў калега з Гомельшчыны Мікалай Чарняўскі — малады прыгожы мужчына з густой цёмна-русай чупрынай, вясёлы і кампанейскі. Было такое ўражанне, што ведаю яго даўно.

Калі адпачылі пасля заняткаў і крыху перакусілі, Мікалай прапанаваў:

— Давай сходзім на пошту, хачу пазваніць дадому. Колькі тут часу мінула, а я ўжо па сыне засумаваў.

Ён зайшоў у кабіну і доўга аб нечым размаўляў. Спачатку, відаць, з жонкай, а потым з сынам. Весела смяяўся, нешта малому абяцаў. Мне ажно надакучыла чакаць.

— Вялікі ў цябе сын? — спытаў, калі мы выйшлі на вуліцу.

— Вялікі: неўзабаве споўніцца чатыры гады. Ды, уласна кажучы, не мой ён зусім...

— Як гэта не твой?

— А так. Не я яго бацька.

— А хто?

— Не ведаю. Тут, браток, такая гісторыя. У мяне не можа быць дзяцей. Ніколі. Мужчына я нічога, але дзяцей мець не магу. Бывае такое, разумееш?

— Спачуваю, — ціха прамовіў я.

— А не трэба. Калі мы з Тамарай ажаніліся і праз некалькі гадоў не дачакаліся сына ці дачку, яна прапанавала ўзяць малое з Дома дзіцяці. Я спачатку не згаджаўся, а потым, калі з'ездзілі ў той дом і ўбачылі, колькі там маленькіх сіротак, усе сумненні адпалі. А цяпер нарадавацца не магу з сваім Максімкі. Такі дапытлівы, разумны хлопчык расце, каб ты толькі бачыў. А мяне як любіць! Можа, нават больш, чым Тамару. Ды ён і падобны на мяне: такі ж русенькі, кучаравы і нават ямачкі на шчоках, як у мяне, — сказаў з гонарам.

Я больш не мог слухаць. Не то зайздрасць, не то боль раздзіралі душу на кавалкі. Спаслаўшыся на тое, што павінен наведаць стрыечную сястру, якая жыве на ўскраіне горада, сеў на першы тралейбус, што спыніўся на прыпынку, і паехаў куды вочы глядзяць. Мне трэба было пабыць аднаму.

...Я ажаніўся маладым, але нельга сказаць, каб да гэтага не ведаў жанчын. Быў, як кажуць, не абсевак у полі, і дзяўчаты ды маладыя кабеты ліплі да мяне самі. Ажаніўся неспадзявана. На апошнім курсе універсітэта паехаў на пераддыпломную практыку ў абласны цэнтр. Кватараваў у сваёй далёкай радні. На адной пляцоўцы з намі жыла маладая сімпатычная дзяўчына. Маці ў яе памерла, быў толькі бацька, выкладчык тамашняга універсітэта. Ілона, так звалі дзяўчыну, за год да таго скончыла медыцынскі інстытут і працавала ўчастковым тэрапеўтам.

Пасля універсітэта я атрымаў накіраванне ў той горад, і мы з Ілонай ажаніліся. Жылі душа ў душу. Яна была ласкавая, клапатлівая, цудоўная гаспадыня. І цесць, чалавек разумны і добразычлівы, ніколі не ўмешваўся ў нашы справы. А праз два гады знайшоў сабе кабету і пераехаў да яе жыць. Трохпакаёвая кватэра засталася нам з Ілонай.

Усё было добра, толькі ў нас з Ілонай не было дзетак. Яна хадзіла да дактароў, прасіла і мяне схадзіць, але я катэгарычна адмовіўся, бо не верыў, што ў мяне не можа быць дзяцей. Няма — значыць, жонка вінавата...

На першым паверсе нашага вялікага дома ў двухпакаёвай кватэры жыла дзябёлая маладзіца Зіна. Ідзе па вуліцы — вачэй не адарваць: высокая, зграбная, з пышным бюстам, нібы ў галівудскай кіназоркі. Мела хлопчыка, які ўжо хадзіў у школу. І пачала яна мяне прасіць аб усякіх дробных паслугах: то кран пацёк, то лямпачка перагарэла. Я ніколі не адмаўляў у дапамозе. А потым... Здарылася так, што мы нечакана апынуліся ў ложку. Прайшло няшмат часу, як Зіна паведаміла: яна цяжарная. І бацька дзіцяці я. Вясна тады была. На двары ва ўсю цвіла чаромха, і мне здавалася, што цвіце яна для мяне. І птушкі співаюць для мяне, і сонейка свеціць. Я быў шчаслівы. Зіна ледзь толькі зрабіла намёк, каб развёўся са сваёй жонкай і ажаніўся з ёй, як адразу панёс заяву на развод. І сапраўды, думаў, дзяцей няма, а тут буду мець сына ці дачку.

Жонка не пярэчыла. На першы погляд, яна аднеслася да ўсяго надзвычай спакойна.

— Рабі, як табе лепш, — толькі і сказала.

Мы па-ранейшаму жылі ў адным пад'ездзе. Сустрэўшыся выпадкова, ціха віталіся і, апусціўшы галовы, стараліся хутчэй прайсці міма. Я толькі заўважыў, што Ілона пахудзела, пад вачыма заляглі чорныя кругі. Ну, змянілася ды змянілася. Якая мне да таго справа? У мяне другая жонка, а неўзабаве дзіця народзіцца.

Сумненні закраліся ў душу, калі дзіця нарадзілася шасцімесячнае.

— Хіба такое бывае? — спытаў я аднойчы ў Зіны, калі мы збіралі крыклівага рыжавалосага сына на прагулку.

— Свет вялікі, усялякае бывае, — адказала яна.

Гэтымі скупымі довадамі мяне не пераканала, і я пачаў з нейкай падазронасцю ставіцца да хлопчыка. Шукаў і не знаходзіў ніякага падабенства з сабой: рыжы, тоўсты, бязжаласны. Ужо ў чатыры гады замучыў да смерці суседскае кацяня. Тады мяне ўзяў жах: каго я гадую, што з яго будзе, як вырасце?!

Масла ў агонь падліў універсітэцкі сябра, якога-я выпадкова сустрэў у горадзе і запрасіў дадому.

— Ты ўпэўнены, што гэта тваё дзіця? — сказаў ён без лішняй далікатнасці.

— А чыё ж яшчэ? — спытаў я з нейкай незразумелай злосцю. Мабыць, таму, што і сам так думаў.

— Ці мала што... — няпэўна адказаў падвыпіўшы сябра.

І тады, пад добрую чарку, я адкрыў яму душу. А ён мне даў параду: гэта можна праверыць. Цяпер, пасля чарнобыльскай навалы, усяго можна чакаць. Так што перш-наперш правер, ці можаш ты мець дзяцей. А пасля здасі на аналіз кроў сваю і малога, і будзе табе дакладны адказ. Праўда, такі аналіз каштуе нямала грошай.

— Паглядзім, — сказаў я няпэўна, хоць сам ужо ведаў, што колькі б гэта ні каштавала, а я даведаюся праўду.

Зіне ні пра што не казаў, ды і ўвогуле ў апошні час мы мала гаварылі. Яна растаўсцела, перастала за сабой сачыць і ператварылася ў пажылую неахайную кабету. Ад былой прыгажосці не засталося і следу. Дома за парадкам таксама не сачыла, есці гатавала абы як. Словам, я ўжо дзесяць разоў раскаяўся, што звязаў з ёй свой лёс, памяняў мілую чароўную Ілону на гэта стварэнне.

Настаў дзень, калі я даведаўся суровую праўду: у мяне няма сына. У той жа вечар сабраў пажыткі і пераехаў у гасцініцу. Праз некаторы час калегі дапамаглі знайсці прыватную кватэру.

Аднойчы зімовым вечарам, калі на зямлю чысцюткім бісерам сыпаўся кругленькі шорсткі сняжок, я вырашыў паехаць да Ілоны. Толькі ёй мог адкрыць душу, расказаць пра свой боль, пра тое, як мяне жорстка падманулі. Тады я чамусьці не думаў, што не менш жорстка абышоўся з ёй, што яна, можа, і не захоча са мной гаварыць.

Яна адчыніла дзверы хутка, нібы знарок чакала майго званка. Такая ж мілая, прывабная, з добрай усмешкай на твары.

— Заходзь, — сказала так, нібы я толькі выйшаў у магазін за хлебам і зноў вярнуўся назад. У кватэры пахла пірагамі. У пакоі на дыване сядзела маленькая дзяўчынка з вялікім сінім бантам на галоўцы. Двума пярэднімі зубкамі яна спрабавала ўкусіць плюшавага зайчыка.

— Хто гэта? — здзіўлена спытаў я.

— Дачушка мая, Мілачка. Мама дзяўчынкі памерла пры родах, а я яе замяніла.

— А тата?

— Ён у Францыі ў камандзіроўцы. Мы пазаўчора распісаліся, а сёння раніцай ён паехаў.

— Можа чаю вып'еш? — схамянулася Ілона. — Я зараз прыгатую.

— Дзякую. Не хачу.

Я аддаў ёй каробку цукерак, што прывёз у падарунак, яшчэ раз зірнуў на дзяўчынку і зачыніў за сабой дзверы.

"Не для мяне цвіла чаромха", — падумаў з горыччу. На душы было так пуста і самотна, што хоць вый, як гэты сцюдзёны зімовы вецер...

З павагай, Сяргей Ігаравіч.
Да друку падрыхтавала Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ.

У Міністэрстве адукацыі вучацца не паўтараць памылкі

Да пачатку навучальнага года ўсе ўстановы адукацыі Беларусі — больш за 14.013 аб'ектаў — будуць гатовы да эксплуатацыі. Аб гэтым заявіў намеснік міністра адукацыі Беларусі Казімір Фарыно.

Паводле яго слоў, значная ўвага ў працэсе падрыхтоўкі да новага навучальнага года надавалася школам, якія былі пабудаваны па праекце, што прымяняўся падчас будаўніцтва школы ў Краснаполлі (Магілёўская вобласць), дзе ў студзені гэтага года ў выніку абвальвання перакрыццяў спартыўнай залы загінулі чатыры чалавекі. Такіх школ у Беларусі 53. Падчас іх абследавання толькі 17 прызнаны прыдатнымі да эксплуатацыі. Работы па ўзмацненні будаўнічых канструкцый астатніх будынкаў плануецца завяршыць да пачатку навучальнага года.

Паводле даных намесніка міністра, у цэлым па краіне налічваецца каля 11 тысяч школ, што патрабуюць інструментальна-тэхнічнага абследавання і правядзення рамонту. На падрыхтоўку вучэбных памяшканняў да навучальнага года расходавана больш за 60 млрд. рублёў.

Казімір Фарыно зазначыў таксама, што сёлета будзе закрыта 101 школа: 6 сярэдніх, 38 базавых і 57 пачатковых. Акрамя таго, шэраг школ будзе рэарганізаваны. 29 сярэдніх школ будуць пераўтвораны ў базавыя, 16 базавых — у пачатковыя, 1 базавая — у сярэднюю. Да 1 верасня будуць уведзены ў эксплуатацыю пяць новых школ.

Хуткімі тэмпамі ідзе адкрыццё дашкольных устаноў накшталт школ-садкоў — сёлета будзе адкрыта 86 устаноў. Усяго ў краіне працуе каля 700 такіх інтэграваных устаноў.

Вольга АСІПЕНКА.

РЭХА

Абеліск лётчыку адноўлены

Год таму на старонках "Народнай волі" быў надрукаваны мой артыкул "Падаў самалёт на вёску" — пра лётчыка-знішчальніка Міхаіла Круглова, самалёт якога Міг-29 у час трэніровачнага палёту з-за паломкі рухавіка стаў падаць на вёску Ульянаўка Грэскага сельсавета. Пілот мог катапультавацца, аднак ён бачыў унізе вёску, якая пры падзенні машыны з тонамі керасіну ў баках магла пацярпець. І ён вывеў машыну ў поле, за вёску. Міг-29 узарваўся...

На тым месцы таварышы мужнага пілота паставілі сціплы абеліск з рэштак самалётнага крыла. Вясной мінулага года невядомыя вандалы паквапіліся на каляровы метал і скралі абеліск...

І вось праз год, дзякуючы намаганням першага намесніка старшыні Слуцкага райвыканкама Пятра Барысавіча Даўгучыца, а таксама выканкама Грэскага сельсавета і дырэктара камунальнага унітарнага прадпрыемства "Сяльчанка" Сяргея Іванавіча Хаўстовіча на месцы гібелі лётчыка пастаўлены новы абеліск: камень-валун у атачэнні металічных слупкоў з ланцуговай агароджай і мемарыяльнай шыльдай: "На гэтым месцы 18 сакавіка 1982 года загінуў лётчык-знішчальнік Міхаіл Іванавіч Круглоў". Мы не забудзем пра подзвіг героя-сучасніка.

Міхась ТЫЧЫНА.

Слуцк.

Народная Воля 27 ЖНІЎНЯ 2004 г.

ОЛИМПИАДА-2004

Большие тоже плачут

12-й день Олимпиады подарил белорусам еще одну медаль

Церемония награждения борцов-"греко-римлян", думаю, никого не оставила равнодушным. Слезы россиянина, радость нашего теперь уже бронзового призера Олимпиады **Вячеслава МАКАРЕНКО** видел весь мир...

Это какой же характер надо было проявить Вячеславу, чтобы в борьбе за "бронзу" уделать победителя двух последних Олимпиад Хамзу Ерликая из Турции?! Верили мы в это? Конечно же, верили! А иначе и быть не могло.

Кстати, Национальный банк Беларуси решил по-своему увековечить победы наших спортсменов на этой Олимпиаде, и с сегодняшнего дня он вводит в обращение памятную серебряную монету "Олимпийские игры 2004 года. Афины" номиналом 1 тысяча рублей и весом... 1 килограмм (!).

В Нацбанке разъяснили, что монета изготовлена тиражом всего 650 штук и ориентировочно будет стоить около 400 долларов США в эквиваленте. По официальному сообщению Управления информации Национального банка Беларуси, *"выпущенная в обращение памятная монета является законным платежным средством и обязательна для приема во все виды платежей без всяких ограничений"*.

Правда, начальник Управления информации Нацбанка Михаил Журавович заявил корреспонденту "Народной воли", что *"монета сувенирная, предназначена в первую очередь для нумизматов, и обратный выкуп ее Национальный банк не производит"*.

Впрочем, и так ясно, что с такой "легкой копейкой" по магазинам особо не побегаешь.

Но Олимпиада продолжается, по-прежнему не утихают и скандалы. Дошло до того, что в Афинах начали пускать слухи о том, что наша Юлия Нестеренко якобы победила на стометровке не без помощи стероидов.

Кстати, россияне подали очередной протест на результат финального забега на 100 метров с барьерами у женщин. Российская спортсменка Ирина Шевченко считалась одной из фавориток забега, но Пердита Фелисьен из Канады, соседка Шевченко по беговой дорожке, сбила первый же барьер и упала, преградив российской бегунье путь. Из-за этого Ирина потеряла драгоценные секунды и сошла с дистанции.

Мы, конечно, не судьи, но также с возмущением говорим: *"Некрасиво так на финише, Пердита!"*

Между тем в Минск уже прилетают первые олимпийцы. Позавчера поздно вечером Национальный аэропорт "Минск-2" встречал легкоатлетов и спортсменок по академической гребле. Для них Олимпиада — уже история.

Алесь СИВЫЙ.

На фото: *в аэропорту бронзовых призеров Олимпиады Юлию Бичик и Наталью Гелах (академическая гребля) буквально завалили цветами.*

Фото photo.bymedia.net

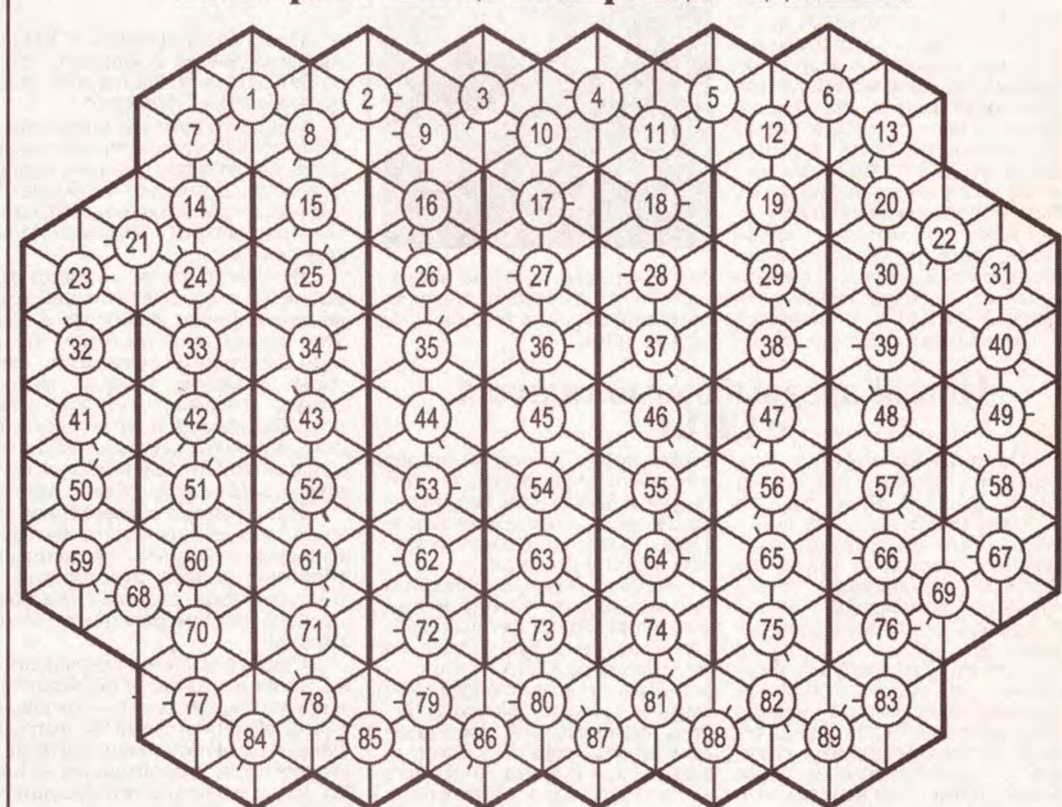
Медальныя дасягненні пасля 12 поўных дзён Алімпіяды:

	З	С	Б
1. ЗША	25	29	22
2. Кітай	24	16	12
3. Аўстралія	16	11	15
4. Японія	15	9	10
5. Расія	14	19	21
6. Францыя	10	7	9
7. Германія	9	11	13
8. Італія	8	6	8
9. Румынія	8	5	4
10. Украіна	8	3	7
11. Вялікабрытанія	7	8	9
12. Паўднёвая Карэя	6	10	5
13. Грэцыя	6	3	3
14. Нідэрланды	4	7	8
15. Венгрыя	4	6	1
16. Швецыя	3	1	2
17. Турцыя	3	1	1
18. Канада	2	4	1
19. Беларусь	**2**	**3**	**7**
20. Куба	2	2	7
21. Польшча	2	2	4
22. Славакія	2	2	1
23. Балгарыя	2	1	6
24. Бразілія	2	1	2
25. Эфіопія	2	1	1
26. Грузія	2	1	-
27. Тайланд	2	-	2
28. Чылі	2	-	1
29. Нарвегія	2	-	-
30. Новая Зеландыя	2	-	-
31. Іспанія	1	9	4
32. Аўстрыя	1	4	1
33. Кенія	1	4	1
34. Чэхія	1	3	3
35. Інданезія	1	1	2
36. ПАР	1	1	2
37. Швейцарыя	1	1	2
38. Зімбабве	1	1	1
39. Літва	1	1	-
40. Марокка	1	1	-
41. Данія	1	-	5
42. Бельгія	1	-	2
43. Азербайджан	1	-	2
44. Ізраіль	1	-	1
45. Ямайка	1	-	1
46. ААЭ	1	-	-
47. Камерун	1	-	-
48. Багамы	1	-	-
49. Іран	1	-	-
50. КНДР	-	3	1
51. Харватыя	-	2	2
52. Казахстан	-	2	2
53. Партугалія	-	2	1
54. Латвія	-	2	-
55. Мексіка	-	2	-
56. Славенія	-	1	3
57. Эстонія	-	1	2
58. Тайвань	-	1	1
59. Сербія і Чарнагорыя	-	1	-
60. Індыя	-	1	-
61. Ганконг	-	1	-
62. Фінляндыя	-	1	-
63. Аргенціна	-	-	2
64. Калумбія	-	-	2
65. Манголія	-	-	1
66. Трынідад і Табага	-	-	1
67. Эрытрэя	-	-	1
68. Венесуэла	-	-	1
69. Багамы	-	-	1

Крыжаванка

Рыска каля нумара абазначае пачатак слова, якое трэба пісаць па стрэлцы гадзінніка

1.Галіна мастацтва. 2.Струнны музычны інструмент. 3.Мышца. 4.Ігрок у хакейнай альбо футбольнай камандзе. 5.Аб'ява, што ўсе білеты на канцэрт прададзены. 6.Пласцінка ў музычных інструментах, пры націсканні на якую атрымліваецца гук. 7.Узвышэнне для натуршчыка, манекеншчыкаў. 8.Музычная п'еса, якая выконваецца ў хуткім тэмпе. 9.Настаяцель праваслаўнага мужчынскага манастыра. 10.Старадаўняя французская залатая манета (XVII—XVIII стст.). 11.Высокі столік у царкве, на які ставяць абразы і крыж. 12.Лясная пеўчая птушка. 13.Артыст, які выконвае сольную партыю. 14.Знак прыпынку. 15.Вельмі нізкі бас. 16.Планета Сонечнай сістэмы. 17.Рака ў Беларусі. 18.Дробная пеўчая птушка з яркім стракатым апярэннем. 19.Дэсертнае вінаграднае віно. 20.Пругкая нітка з металу ў музычных інструментах. 21.Драўляная агароджа. 22.Гімнастычны снарад. 23.Вялікае зборышча людзей. 24.Бой тарэадора з быком. 25.Паэтычная назва золаку. 26.Народны самагучны язычковы музычны інструмент, выкарыстоўваўся да XX ст. 27.Валакно з канопляў. 28.Вялікая палка. 29.Святочны базар. 30.Балотны бабёр. 31.Сума, на якую зменшана цана на што-небудзь. 32.Ударны музычны інструмент. 33.Дакумент аб заканчэнні вышэйшай навучальнай установы. 34.Гатунак вострага сыру. 35.Адукаваная незамужняя жанчына ў Старажытнай Грэцыі, якая вяла незалежны спосаб жыцця. 36.Пералівісты дрыжачы гук. 37.Адплата за паражэнне ў вайне, у гульні. 38.Аладка з начынкай. 39.Травяністая расліна, пустазелле. 40.Сінтэтычнае валакно. 41.Музычны твор. 42.Прылада для шыцця. 43.Паўднёвая расліна з бязлістымі сакавітымі сцёбламі, пакрытымі калючкамі. 44.Закрыты конны экіпаж на рысорах. 45.Глухі гук, шум ад руху, лёгкага дакранання. 46.Вячэрняя яда. 47.Засвойванне ведаў, атрыманне адукацыі. 48.Вада ў час кіпення. 49.Жароўня на ножках. 50.Пеўчая дробная птушка са стракатым апярэннем. 51.Спецыяльна падабраная аднародная сумесь чаго-небудзь. 52.Атрутная травяністая балотная ці вадзяная расліна сямейства парасонавых. 53.Рускі народны танец. 54.Неажыццявімая, нязбытная і дзіўная мара. 55.Сіняя прастора. 56.Пачцівыя адносіны. 57.Шматмесны пасажырскі самалёт. 58.Празмернае напружанне сіл. 59.Народная эпічная песня пра волатаў. 60.Валасы на ніжняй частцы твару ў мужчын. 61.Жонка цара. 62.Прапанова, як дейнічаць. 63.Асяроддзе матэрыяльна незабяспечанай інтэлігенцыі. 64.Земляны арэх. 65.Гара ў Грэцыі, на якой, паводле міфа, жылі музы. 66.Роўная прастора ўздоўж ракі. 67.Орган руху ў прасцейшых арганізмаў. 68.Гіганцкае трапічнае дрэва з вельмі моцным ствалом. 69.Асобны нумар тоўстага часопіса. 70.Вершаваны твор на легендарную ці гістарычную тэмы. 71.Праваслаўны храм. 72.Гатунак моцнага вінаграднага віна. 73.Украінскі народны спявак. 74.Пустыня ў Афрыцы. 75.Рака ў Бразіліі і Аргенціне. 76.Нашыўка з тканіны, якая прыкрывае кішэню на адзенні. 77.Павольная частка сольнага або дуэтнага балетнага танца. 78.Прадмет мэблі. 79.Насціл на падлозе з дошчак. 80.Прамысловая рыба, якая водзіцца ў паўночных морах. 81.Травяністая агародная расліна, лісты якой сырымі ўжываюцца ў ежу. 82.Мэбля для сядзення і ляжання. 83.Вопратка. 84.Бог агню, апякун рамёстваў, найперш — кавальскага, у беларускай міфалогіі. 85.Ансамбль з сямі выканаўцаў. 86.Асоба, якая чытае лекцыі. 87.Невялікая сажалка. 88.Нашэсце ворага. 89.Танец у хуткім тэмпе чэшскага паходжання.

Склаў Анатоль ЦУРЫКАЎ.

Адказы на крыжаванку, надрукаваную ў №154

1.Леснікова пасада

1д.Мілы. 2д.Залятаю. 4в.Душою. 5ё.Спаткаю. 2б.Вясна. 10б.Лес. 1ж.Дзяўчаты. 7б.Спявалі, 6й.хорам. 13д.Работ. 4і.Леснікова́й. 9й.Стары, 6д.высокі. 5ж.Прывольна. 7д.Пташкі. 14а.Шчабятаннем. 7а.Луг. 3к.Пчолкі. 13ё.Вулляў. 10н.Шанцавала. 9н.Дзянёчкі. 15а.Маладая.

2.Раніца ў нядзельку

2л.Блінцы, 11г.сняданне. 15г.Свята. 2м.Наесціся. 15б.Сынок, 11й.кароўкі. 18е.Засоўкі. 12й.Саколік, 14л.прыполік. 17ё.Шчупак, 16ж.ёмкі. 16з.Гайсай, 14ё.рай. 18і.Бацька, 18л.дому. 15й.Высыпалі.

АЛІМПІЙСКІ ТЫЛ

Наталля МАКАРАНКА:

«Дачка Кацярына глядзела ўзнагароджанне і плакала»

У спаборніцтвах па грэка-рымскай барацьбе, у вагавай катэгорыі да 84 кілаграмаў наш спартсмен Вячаслаў Макаранка заваяваў бронзавую ўзнагароду.

Учора раніцай карэспандэнт "Народнай волі" патэлефанаваў у Гомель жонцы спартсмена — **Наталлі:**

"У жыцці Вячаслаў вельмі сентыментальны чалавек, — гаворыць Наталля, хоць і моцны з выгляду".

У Беларусі разам з беларускім асілкам радаваліся блізкія яму людзі: *"Канешне, я вельмі перажывала за роднага чалавека, але стрымала пачуцці і здолела не расплакацца,* — працягвае Наталля, *а вось наша шасцігадовая дачка Кацярына глядзела на Славу па тэлевізары і плакала. А двухгадовы сын Глеб паказваў пальчыкам на экран і гаварыў: "Тата, татачка!"*.

Дарэчы, як прызнаецца Наталля Макаранка, знаёмства з Вячаславам адбылося дзякуючы іх агульнай знаёмай: *"Адбылося гэта ў рэчавай краме. У свой час Слава працаваў там ахоўнікам, але зараз гэтай крамы ўжо няма..."*

Думаецца, што Вячаславу Макаранка ўсё роўна ёсць што ахоўваць — ён жа сямейны чалавек.

Між іншым, паводле слоў жонкі спартсмена, нягледзячы на ўнушальны знешні выгляд, уладальнік бронзавага алімпійскага медаля ў ежы даволі непераборлівы: *" Слава есць усё, што я яму прыгатую, далікатэсаў не выгатаўліваю. Праўда, яму вельмі падабаецца піца з грыбамі. Напэўна, прыгатую мужу яго любімую страву адразу, як ён вернецца дамоў".*

А яшчэ, у вольны ад трэніровак і збораў час Вячаслаў Макаранка вельмі любіць чытаць. Тут ён аддае перавагу фантастыцы. Акрамя чытання, Вячаслаў вельмі любіць разгадваць крыжаванкі: *"Гэта яго слабасць, вобразна кажучы, у нас ледзь не бойка з-за крыжаванак адбываецца — кожны хоча першым пачаць іх разгадваць".*

А перад самым ад'ездам у Афіны Наталля не надакучвала мужу ўсялякімі парадамі і пытаннямі, баялася нашкодзіць:

"Не паверыце, але да ад'езду на Алімпійскія гульні я не распытвала Вячаслава, на што ён разлічвае. Я разумела, што не варта турбаваць мужа ўсялякімі пытаннямі кшталту што і як. Я выдатна разумела, што трэба даць яму магчымасць настроіцца на выступленне. Ніякіх настаўленняў і парадаў я яму не давала".

Можа быць, Вячаславу не хапіла падтрымкі родных, а так бы і на золата Афін замахнуўся...

Віталь ГАРБУЗАЎ.
Фота БелТА.

Даведка "Народнай волі: **Вячаслаў Макаранка.** *Нарадзіўся 15 лістапада 1975 года. На Алімпіядзе ў Афінах выступаў у вагавай катэгорыі да 84 кілаграмаў. Чэмпіён свету сярод юніёраў 1994—1995 гг. Чэмпіён Еўропы 2000 года. Бронзавы прызёр чэмпіянату Еўропы 2002 года. Уладальнік бронзавага медаля на Алімпіядзе-2004.*

А тым часам...

Пасля "алімпійскага" скандалу вакол кіраўніка беларускай дэлегацыі ў Афінах, міністра спорту і турызму Юрыя Сівакова сталі больш жорсткімі міжнародныя патрабаванні і да Паралімпійскага камітэта Беларусі (ПКРБ), які рыхтуецца да стартуючых 17 верасня ў Грэцыі XII летніх Паралімпійскіх гульняў.

Як паведаміў БелаПАН прэзідэнт Паралімпійскага камітэта Алег Шэпель, Міжнародны паралімпійскі камітэт "у жорсткай форме" запатрабаваў дакументы, якія б сведчылі аб легальнасці статусу і дзейнасці ПКРБ, а таксама спіс членаў выканкама з указаннем усіх пасад. У выпадку непрадастаўлення дакументаў Міжнародны паралімпійскі камітэт паабяцаў санкцыі аж да выключэння са свайго саставу.

"Па-першае, гэта нечакана, а па-другое, нелагічна, — сказаў Алег Шэпель. — *Зноў даводзіцца канстатаваць, што спорт — гэта, на жаль, палітыка, прычым вялікая. У іншых краінах, наколькі я інфармаваны, такі ліст не атрымлівалі. Для мяне відавочна, што Міжнародны паралімпійскі камітэт вырашыў перагледзець спіс членаў выканкама на прадмет наяўнасці дзяржаўных чыноўнікаў. Калі беларускі бок рэагаваў на заяву Еўрасаюза аб недапушчальнасці знаходжання міністра ў Грэцыі, адным з яго контраргументаў быў якраз той факт, што Сівакоў — член выканкама Нацыянальнага алімпійскага камітэта, а значыць, і алімпійскай сям'і, у якой ніхто не можа падвяргацца ганенням па палітычных і іншых матывах".*

Паводле слоў прэзідэнта ПКРБ, уся цікавая інфармацыя была адаслана ў Германію, і ўжо атрымана інфармацыя аб яе атрыманні Міжнародным паралімпійскім камітэтам. *"Праблем быць не павінна. У нашым выканкаме буйных дзяржчыноўнікаў няма. А калі б і былі, гэта не павінна быць прычынай для нейкіх дзеянняў. Умешваць у палітыку яшчэ і спорт для інвалідаў — гэта наогул апошняя справа"*, — сказаў Алег Шэпель.

Дзмітрый УЛАСАЎ.

Анекдот да тэмы

Усе нашы спартсмены, на каго спадзяваліся, прайграюць. Дык чаму перамагаюць тыя, на каго не разлічвалі, і там, дзе мы іх перамог не чакалі?

Іншыя іх перамог таксама не чакалі і не паклапаціліся падкупіць судзейскія брыгады!

27
жнівень

ПЯТНІЦА
Усх. 6.09 Зах. 20.12
Даўж. дня 14.03
Поўня 30 жніўня

Пятница, 27 августа

БТ

07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 18.00, 23.00 Новости.
07.05 "Ариэль". Худ.фильм.
08.35, 00.00 "Дневник Олимпиады".
09.10, 23.05 "Спрут". Сериал.
10.15 "Человек, который не был Мегрэ". Док.фильм.
11.05 "Богатые и знаменитые" Сериал.
11.50 "Пьедестал".
12.10 "Горячее сербское сердце. Ивана Жиган". Видеофильм АТН.
12.25 "Волга-Волга". Комедия.
14.05 "Все нормально, мама!".
15.15 Мультфильмы.
16.00 "Волшебник Лала". Сказка.
17.10 "Звездный дождь".
18.15 "Джентльмен из Эпсона". Комедия.
20.00, 21.30 Олимпийские игры в Афинах.
21.00 "Панорама".

ОНТ

07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 18.00, 20.30, 22.10 "Наши новости".
07.05 "Наше утро".
09.05 "Клон". Сериал.
09.55, 18.10 "Дом". Реалити-шоу.
10.45 "Принцесса Сиси". Мультсериал.
16.10 "Ангел на дорогах". Сериал.
17.05 "Женщины в любви". Сериал.
18.55 "Поле чудес".
20.00 Время.
21.00 "Золотой граммофон".
22.25 "Дневник Олимпиады".
23.35 "С первого взгляда". Мелодрама.

РОССИЯ

07.45 "Бедная Настя". Сериал.
08.45 "Каменская-2". Сериал.
09.50, 18.45 "Вести. Дежурная часть".
10.00, 16.00, 19.00 "Вести".
10.30, 19.30 "Местное время. Вести — Москва".
10.50 "Мусульмане".
11.00 "Вся Россия".
11.15 "Городок".
11.50 "Марш Турецкого-3". Сериал.
16.20 "Кулагин и партнеры".
16.50 "В поисках приключений".
17.50 "Комната смеха".
19.50 "Спокойной ночи, малыши!".
19.55 "Народный артист: зажигают звезды".
21.00 "Народный артист. Летние гастроли". Премьера шоу.
22.20 "Бойцовский клуб". Боевик.

ЛАД

06.30 EURONEWS.
08.00, 14.00, 20.00 Новости.
08.10 "Ералаш".
08.30, 18.00 Олимпийские игры в Афинах. Прямая трансляция.
10.30 "Дневник Олимпиады".
10.55 "Роман императора". Сериал.
11.55, 17.35 "Между нами, женщинами".
12.15 "Рассмешите клоуна". Комедия.
13.25 "Ностальжи".
14.10 "Время кино".
15.10 "Эх, анекдот, анекдот".
15.20 "Альфред Накаш, пловец из Аушвица". Док.фильм.
16.10 "Кольцо из Амстердама". Детектив.
18.40 "Вратарь". Комедия.
20.15 "Колыбельная"
20.30 "Дела семейные".
21.15 "Мой ласковый и нежный зверь". Драма.

НТВ

09.00, 11.00, 16.00, 18.00 "Сегодня".
09.25 "Фактор страха".
10.25 "Страна советов".
14.35 "Принцип домино". Ток-шоу.
16.30 "Олимпийские тайны России".
17.35 "Криминальная Россия".
18.40 "Новичок". Боевик.
21.25 Братья Кличко. Лучшие бои.

СТВ+RenTV

06.25, 18.00 "Минщина. Люди, события, факты".
06.35 "Близнецы судьбы". Мультсериал.
07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 "24 часа".
07.50, 20.00 "СТВ-спорт".
08.05, 20.10 "Минск и минчане".
08.15, 23.10 "Технология".
08.30, 20.35 "Автопанорама".
08.50 "Театральные истории".
09.05 "Рыцари света". Мультсериал.
09.30 "Как украсть миллиард". Боевик.
11.10 "Дикая планета". Док.фильм.
12.00 "Час суда".
13.00 "Скетч-шоу".
13.50, 18.30 "Любовь императора". Сериал.
14.50 "ОБЖ, или Освобожден!". "ОБЖ, или Образцовое скольжение". Сериал.
15.45 "Маска". Мультсериал.
16.15 "Тема дня".
16.50 "Турпоход".
17.00 "Классика юмора".
18.15 "Светская хроника".
20.20 "Добрый вечер, малыш".
20.55 "Крестный сын". Комедия.
23.20 "Реактивный бокс".
23.40 "Новости СНГ".
23.55 "Настоящее преступление". Триллер.

8-Й КАНАЛ

07.00, 16.45 "Шерлок Холмс и доктор Ватсон". "Двадцатый век начинается". Сериал.
08.10, 17.50 "Телемагазин".
08.15 "Чиполлино". Сказка.
09.40, 19.50 "Любовники пустыни". Сериал.
10.30, 21.10 "Джеймс Бонд — агент 007". Боевик.
16.30 "Мультпарад" от "Бюргера".
18.00 "Розыгрыш". Мелодрама.
19.40 "Мобилизация".
20.45 "Вечарніца".
21.00 "Атомик филмз" и "К-видео" представляют...

ТВ ЦЕНТР

04.45, 06.30 "Настроение".
07.35 "Газетный дождь".
07.45 "Весна". Комедия.
09.40 "Европейские ворота России".
09.45 "Телемагазин".
10.00, 13.00, 17.00. 21.00 "События. Время московское".
10.15 "Дата".
11.05 "Песни нашего кино". Концерт.
12.25 "Деловая Москва".
13.15 "Инспектор Кресс". Сериал.
14.30 "Неприрученная Амазонка". Сериал.
15.00 "Регионы: прямая речь".
15.30 Мультфильмы.
16.00 "Комиссар Мулен". Детектив.
17.15 "Приглашает Борис Ноткин".
17.55 "Таковы эти женщины". Сериал.
18.50 "Пять минут деловой Москвы".
18.55 "Дело было в Пенькове". Мелодрама.
21.40 "Великая иллюзия".
22.30 "Времечко".
23.00 "Петровка, 38".
23.20 "25-й час. События. Время московское".
23.40 "Поместье Нанчерроу". Мелодрама.

EUROSPORT

04.00, 06.00, 10.30, 11.00, 20.00, 03.15 Легкая атлетика.
04.15, 18.00, 22.45 Баскетбол.
05.00 Футбол.
07.30, 08.15, 01.00 "Цель — Афины".
07.45 Новости к завтраку.
08.30 Гребля на байдарках и каноэ.
12.15 Горный велосипед.
13.15, 19.45 Новости Олимпиады.
13.30 Футбол. Жеребьевка УЕФА. Прямая трансляция.
14.00, 01.15 Бокс.
16.00, 16.30 Гандбол.
18.30 Тхеквандо.
00.00 Олимпик-экстра.
02.15 Конный спорт.
02.45 Синхронное плавание.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны з дыяпазітываў заказчыка ААТ «Красная звезда», 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 27 490 экз. Заказ №719.